

Sikerek, elmaradt haszonnal

Dr. Gedei József polgármester beszámolója
Jászberény Város Önkormányzat V-ik ciklusáról

A képviselő-testület megalakulása

A 2006. évi őszi önkormányzati választásokon **Jászberény** város választójoggal rendelkező **lakói, 24 képviselőt küldtek** az önkormányzat **képviselő-testületébe** köztük engem polgármesterként Juhász Dániel, Dobák István és Dr. Magyar Levente polgármester jelöltekkel szemben.

A választást követően **az első feladat a testület megalakulásával függött össze**, amit viszonylag gyorsan elvégeztünk. Az SZDSZ vezetői elhárították a két párt (MSZP-SZDSZ) önkormányzati együttműködésére irányuló megkeresésemet, ugyanakkor elfogadták a Fideszt. A megválasztott képviselők közül 17-en, az ún. Tizenhetek (Fidesz-SZDSZ-csapat Jászberényben /Borsodi Attila = Magyar Nemzet, 2006. okt.18.) az alakuló ülést megelőző egyeztetésre hívtak és javaslatot tettek a feladatok és tisztségek elosztására. Ajánlották, hogy alpolgármesternek Juhász Dánielt és Nagy Andrászt javasoljam. Ettől nem zárkoztam el, de kifejtettem, hogy a feladatok és tisztségek megosztását megelőzően tisztázni kell, hogy együtt kívánunk-e működni mi, képviselők a testületben, tekintettel arra is, hogy az előkészítő megbeszélésre hat szocialista képviselő nem kapott meghívást, illetve az együttműködés milyen program mentén valósul meg. A későbbi előkészítő megbeszéléseken már részt vett a képviselő-testület valamennyi tagja. **Egyetértettünk abban, hogy együttműködésünk a polgármesteri programom, az „Egy vonzó és versenyképes városért - Jászberény lakóinak érdekében” mentén történik** (Nincs frakció, csak város: Egységesen álltak a polgármester mögé /Banka Csaba = Új Néplap, 2006. okt. 24.). Az erről szóló önkormányzati határozatot egyhangúlag, azaz mind a 24-en támogattuk. Ezt követően megállapodtunk a tisztségek és feladatok arányos elosztásában, abban, hogy a nem hozunk létre önkormányzati frakciókat, hogy száműzzük a nagypolitikai kérdéseket a testületből. (Már nem frakciónak tovább: Liberális és jobboldali alpolgármesterek /B.CS. = Új Néplap, okt. 17.) Ezen megállapodás ellenére a 17-ek nem fogadták el a szocialista képviselők javaslatát, Balogh Bélának a gazdasági bizottság elnöki tisztségére szóló jelölését.

Az első lépések

Az elfogadott polgármesteri programnak megfelelően **az első lépés az önkormányzat költségvetési- intézményi helyzetének feltárása, átvilágítása** volt. Ezt a helyzetfelmérést, nemcsak a ciklusváltásnál természetes igényként felmerülő ismeretszerzés indokolta, hanem az is, hogy a város költségvetési helyzetében már az előző ciklus végén egyensúlytalanságok jelentkeztek. Ezt a problémát igazolta, hogy **az előző testület határozott egy hitelfelvételről** a városi kiadások és bevételek egyensúlyának megteremtése érdekében. Az átvilágításra megbízást kapott a Polányi Ügyvédi Iroda, különös tekintettel az Erzsébet Kórház szervezeti- és szerződési rendszerére, később az IFUA a Polgármesteri Hivatal és JVVZRT átalakítása érdekében. A helyzetelemzések egyértelművé tették, hogy **a kiadásokat csökkenteni kell, és kísérletet kell tenni a bevételek növelésére, egy költséghatékonyabb struktúra kialakítására**. Volt olyan képviselő, aki úgy fogalmazott, hogy a gazdálkodás érintetlenül hagyása pénzügyi válságba sodorhatja Jászberényt (Befejeződött az átvilágítás:

Mindenképpen csökkenteni kell a költségeket /Banka Csaba = Új Néplap, 2007, jan. 13.). A kiadások csökkentése érdekében képviselőket, bizottságokat kértem fel dolgozzanak ki javaslatokat (Az átadás lehetősége több intézménynél felmerült /Banka Csaba = Új Néplap, 2006. dec. 8., Az intézmények működését bizottságok vizsgálják. Szoljon.hu 2006. december 20.). A javaslatok kialakításában meghatározó szerepet szántam az un. **polgármesteri kabinetnek**, amely a képviselők javaslatai alapján 13 pontban fogalmazta meg az első intézkedés sort. A szükséges, de népszerűtlen intézkedéseket azonban nem támogatta egyöntetűen a testület. Sőt, volt olyan képviselő, aki a nyugdíjasok alkalmazásának korlátozására irányuló javaslatát sem képviselte. Ennek ellenére **felmerült több intézmény működtetésének a megyei önkormányzat számára történő átadása**, illetve bizonyos **önként vállalt feladatok leadása**.

Már a 2007-es költségvetés előkészítésekor egyértelművé vált, hogy a Szent Erzsébet Kórház meredeken emelkedő, évi 250 milliós bepótlási igényét önmagában az önkormányzat nem vállalhatja. **A testület tagjai egyetértettek abban, hogy a kórház működtetését át kell adni** egy arra megfelelő szervezetnek, akit közbeszerzési eljárásban választ ki a város, oly módon, hogy célként fogalmazza meg az egészségügyi szolgáltatás színvonalának megőrzését, a munkahelyek védelmét az önkormányzati kiadások csökkentése mellett. (Működtetőket keresnek: Fenntartásukra megy el a bevételek nagy része /Banka, Illés, Kurunczi = Új Néplap, 2007. jan. 2.). A képviselők ugyanakkor elutasították azt a javaslatomat, hogy a kórházba a pénzügyi folyamatok ellenőrzésére **önkormányzati biztost** küldjünk ki.

A testület egyértelműen **nagyobb hangsúlyt** kívánt fektetni az intézmények működtetése mellett **a város fejlesztésére**. Egyetértettünk abban, hogy Jászberény akkor tud intenzíven fejlődni, gazdasági erejét növelni és ezzel sajátos kultúráját megőrizni, ha kész és képes kapcsolódni a kiírásra kerülő, programokhoz és pályázatokhoz. Érzékeltük, hogy a megpályázható **uniós források Jászberénynek is egyedülálló fejlesztési lehetőséget biztosítanak** a következő években. Tudtuk, hogy a 2006-2010-es időszakban jelentősebb célokat tűzhetünk ki, hiszen bővültek a pályázati lehetőségek, növekedett a kormányzati támogatás. Ugyanakkor ezen források elérésének **alapfeltétele volt a** - néhány képviselő által feleslegesnek tartott - **integrált városfejlesztési stratégia** kimunkálása, amely részletesebben fogalmazta meg a város zászlóshajó projektjét, a Jászberényi Beszállítói Tudásközpontot is (JBTK). A pályázatok hatékonyabb elérését segítette, hogy a Miniszterelnöki Hivatal az Észak-Alföldi Regionális Fejlesztési Tanácsba delegált. Ezen a fórumon már 2007 novemberében javaslatot tettem a város megkerülő körgyűrű I. ütemének folytatására (Megyei útépitéseket szorgalmaztak a fejlesztési tanácsban szoljon.hu 2006. november 23.).

Úgy láttam, hogy a város gyorsabb fejlődéséhez **szükség van a konszenzusos és a szakmai elemeket előtérbe helyező politikára**. Ezt kívántam erősíteni a **Városi Szenátus létrehozásával** is. A szenátus a polgármester tanácsadó testületként alakult meg tekintettel arra is, hogy közösen vállaltuk: „még több, még hozzáértőbb, még dinamikusabb, városunk iránt elkötelezett személyt vonunk be munkánkba”. Ugyanakkor kezdetektől képviselői gyanakvás vette körbe a város meghatározó személyeit tömörítő testület munkáját. Volt olyan képviselői kezdeményezés is, ami arra irányult, hogy ne hallgassuk meg a Szenátus elnökének, Takács Jánosnak a beszámolóját a képviselőtestületben. **A szenátus tevékenysége** ilyen ellenállás mellett **ellehetetlenült, hasonlóan a kezdetben konszenzussal kinevezett városfejlesztési koordinátoréhoz**, akit a városfejlesztési bizottság elnöke tartott riválisának. Ennek ellenére további kezdeményezéseket tettem. **Felkértem a város korábbi polgármesterét**, hogy Molnár Lajos egészségügyi miniszter munkatársaként **segítse elő kórházunk ügyét a tárcánál**. **Felkértem Szádvári Gábort**, hogy az általa létrehozott

egészségügyi szenátussal dolgozzon ki cselekvési tervet a kórház fejlesztésére, illetve a megyei közgyűlés tagjaként lobbizzon az intézményért. A főépítész kinevezéséhez a testület álláspontját kértem, a korábban vitatott sajtóreferenci tisztségre nem neveztem ki senkit, a város könyvvizsgálójával történő kapcsolattartásba bevontam a pénzügyi bizottság elnökét, három képviselőt bíztam meg azzal, hogy gyorsítsák meg a jégpálya felújítását, támogattam a neszúri szenátus létrejöttét, a költségvetési folyamatok megvitatására pedig számos informális ülésre hívtam képviselőtársaimat.

Az első költségvetés

Az első komolyabb vizsgálója az új testületnek a város lakossága előtt – ahogyan minden képviselő-testületnek – a ciklus első költségvetése volt, ami előre jelezte és részben meghatározza a fő irányokat a következő évekre. Mégsem volt eleve elrendelés, ahogyan a későbbi költségvetések ezt bizonyították is. Ennek a felfogásnak megfelelően a költségvetés beajánlásában hangoztattam, hogy nem is kívántam – mint előterjesztő - egyszer és mindenkorra érvényessé tenni vagy „kőbe vésni”. Arra utaltam, hogy gyakran elő kell majd venni, hogy javítsuk és hozzáigazítsuk a változó társadalmi-gazdasági környezethez, a reményeim szerint bővülő pénzügyi lehetőségeinkhez.

Hangoztattam, hogy **az új költségvetésben ki kell fejeződnie a ciklus programnak**, ahogyan ez utóbbiban a választási programnak, amely alapvetően a város lakóinak elvárásaira épült 2006-ban. Ekkor komoly **jelzést kapott a helyi politika a választóktól, hogy a város fejlődési dinamikája kövesse a helyi gazdaság dinamikáját**. Úgy értékeltem, hogy az üzenet szólt a K + F, technológiai transzfer, a magas hozzáadott értékű termelés támogatásáról arról, **hogy a helyi adóbevételekből ne költsünk olyan sokat a nem kötelező feladatokat ellátó intézményekre**, amely esetenként más szerv kompetenciájába tartozik vagy éppen nem a város érdekét szolgálja. Jelzést kaptunk arra is, hogy **a város megtartó képességének növelésével állítsuk meg a népesség csökkenést, a város elöregedését, hogy javítsuk a meglévő úthálózat minőségét és mennyiségét, a sportlétesítményeink számát és színvonalát**.

Kifejtettem, hogy **a költségvetés akkor lehet jó, ha ebbe az irányba tesz lépéseket**, illetve ha ezek az elvárások tükröződnek benne. Rögzítettem, hogy **az új testület három hónap alatt** – a költségvetés előkészítése érdekében is – **nagy munkát végzett**. 2006. október 16-án elfogadta ciklus programját (más néven a polgármesteri programot), egy „átvilágítás” keretében gyors jelentést kért arról, milyen helyzetben van a város. Ez bizonyos területeken új és meglepő ismereteket adott. **Nyilvánvalóvá vált, hogy helyi reformok, megszorítások és változtatások nélkül eladósodhat a város**. Ennek oka azonban nem elsősorban a központi költségvetési megszorításokban keresendő, hanem a város korábban meghozott vagy éppen meg nem hozott döntéseiben, **a reformok halogatásában**, abban a kényelmes (sőt elkényeztetett helyzetben), amelyet a helyi gazdaság által befizetett adó biztosított a gyakran nem előremutató költségeinkhez. Ez volt az a kényelmes helyzet, ami talán nem inspirálta kellőképpen a korábbi testületeket. Az átvilágításról kézhez vett anyag javasolta a feladatok (intézmények) megyei hatáskörbe történő átadását, intézmények megszüntetését, átszervezését, racionalizálását. A decemberben elfogadott **költségvetési koncepciót** - amely ebben a helyzetben is a fejlesztéseket tartotta szem előtt – **már az átvilágítás anyagának szellemében fogadtuk el**.

A kiadások csökkentése mellett **döntést hoztunk egy integrált városfejlesztési koncepció kidolgoztatásáról is, amely szakmai előfeltétele a ROP-ban elérhető uniós források elnyerésének**, azaz a város költségvetési-bevételi oldala bővítésének. Egyértelművé vált, hogy kitűzött céljainkat csakis a ROP-ban való sikeres szerepléssel érhetjük el, amelyhez viszont az önrészt nekünk kell biztosítani. A városfejlesztési koncepciót határidőben 2006. december 15-ig benyújtottuk a Regionális Fejlesztési Ügynökséghez.

A kezdő és egyben haladéktalan lépésekhez tartozott, hogy a költségvetésünkben is biztosítsuk a pályázati önrészhez szükséges forrásokat, ha kell fejlesztési hitel fölvételével, de ezt szolgálhatják a költségvetési tervezetben megjelölt tartalékok is. A költségvetési koncepció elfogadása, a városfejlesztési koncepció Debrecenbe való megküldését követően a képviselőtestület és a hivatal munkatársai haladéktalanul hozzáfogtak a költségvetési rendeletervezet előkészítéséhez. Szinte **valamennyi képviselő kapott megbízást tőlem, hogy tegyenek javaslatokat a költségvetés szerkezetére és a 2010-ig tervezett feladatokra**. Az előkészítő munka során, az SZMSZ-ben foglaltaknak megfelelően, Forgács István főjegyző úrral és Kiss József osztályvezetővel többször **megkerestük az intézményvezetőket és a szakszervezeteket**. A feladat bonyolultságát jelezte, hogy a 2007. január 3-án megtartott rendkívüli testületi ülésen a képviselők még nem tudtak beszámolni a feladatba kapott munka elvégzéséről. Az első javaslatokat 2007. január 24-én tudtuk megtárgyalni.

A **2007. február 7-én** megtartott rendkívüli testületi ülésen már a közös munka eredményeként, **a programunk megvalósításához elengedhetetlenül szükséges döntéseket hoztuk meg**. Elhatároztuk, hogy a költségvetési egyensúly elérése és a fejlesztések megkezdése érdekében az **Erzsébet Kórház működtetését szakmai befektetőre bízuk, bizonyos intézményeket megszüntetünk, másokat átadunk, a meglévő intézmények működését racionalizáljuk**, illetve költségvetési főösszegüket csökkentjük stb.

A **költségvetés előkészítése során** – képviselői javaslatra – **három változatot (verziót) készítettünk**. Az „A verzió” volt a munkaanyag, az ún. bázis, amely azt volt hivatva bemutatni, hogy milyen lenne a költségvetés, ha minden úgy menne tovább, ahogyan eddig, ha nem változtatnánk. Látható volt, hogy ebben az esetben közel 300 milliós működési hitel felvételére kényszerülnénk. Ez nyilvánvalóan nem volt vállalható, azon túlmenően, hogy elhatározásainkból sem ez következett. A „C verzió” arról szólt, hogy mennyi forrást igényelne az a helyzet, amikor a város csakis a kötelező feladatokat látja el. Ez a másik végpontja a „költségvetési mozgásterünknek” amelynek megvalósítása több hátrányt jelentett volna a városnak, mint előnyt. A „B verzió” volt a reálisan elérhető verzió, amely az egyik oldalról felvállalt ugyan nem kötelező feladatokat, a másik oldalról viszont le is adott belőlük. A „B” verzióban **azok a döntések és javaslatok szerepeltek, amelyeket a képviselőtestület tagjai felkérésemre kidolgoztak és támogattak, illetve amit már nagyobb részt el is fogadtunk**.

Kiemeltem, hogy bár a szakközépiskolák (Lehel Vezér Gimnázium, Klapka Gy. SzKI., Liska J. Erőszármú) nem kötelező feladatokat látnak el, így átadhatók lennének a megyének, sem a képviselők többsége, sem én nem támogattam az átadást. Úgy láttam, hogy fejlesztési elképzeléseinkhez optimálisan kapcsolhatóak ezek az intézmények. Jászberény iskolaközponti szerepet vállalhatna, ahol egy oktatási reform keretében ezen intézményeinket a tudásközpontoz, illetve a kutatásfejlesztéshez lehetne kapcsolni, ahol **oktatási rendszerünk Jászberény fejlődésének egyik motorjává válhatna**, ahogyan Csapó Benő a Szegedi Tudományegyetem Neveléstudományi Tanszékének tanára, az MTA doktora fogalmazott: „A

tanítási módszerek, taneszközök, tankönyvek folyamatos fejlesztése, kísérleti kipróbálása, a tanárok tudományosan megalapozott képzése, tanárok és kutatók, tudomány és alkalmazás közötti közvetlenebb kapcsolatok kialakítása szinte minden új fejlődési pályára állt országra jellemző”.

Elhatároztuk, hogy az oktatási bizottságunk és a mellette létrejött ad hoc bizottság a reformlépésekre javaslatokat fogalmaz meg. Fontos szempont azonban, hogy a középiskoláknak a város felé irányuló forrásigényét nagyságrendekkel csökkentsék.

Rossz irányba fordultunk - Jászberény fejlődéséhez új közmegegyezés kell

Ezzel a javaslattal fordultam képviselőtársaimhoz és a város lakosságához a közel egyéves képviselő-testületi tapasztalatokat összegezve 2007 szeptemberében. Kiemeltem, hogy **a testület alakuló ülésén deklarált együttműködés a frakciómentes várospolitika, a polgármesteri program, a feladatok és tisztségek arányos elosztásának elveire épült.**

Hangsúlyoztam, hogy az indulás reményteli volt és a konszenzusnak köszönhetően - a viszonylag gyors megalakulást követően - **biztató eredmények is születtek.** A város gyorsabb fejlesztése érdekében, pártállásra való tekintet nélkül elköteleztük magunkat a helyi költségvetési egyensúly javítását célzó program mellett, amelynek már akkor látszódtak bizonyos pénzügyi eredményei. A testület ennek szellemében fogadta el a 2007-es költségvetést. Rögzítettem, hogy alapvető fontosságú volt az - EU-s források fokozottabb elérését, a város tervezettebb fejlesztését biztosító - integrált városfejlesztési koncepció elfogadása. Ez is szerepet játszott abban, hogy lakásfelújításokra, útépitésekre és kórházfejlesztésre nyertünk pályázati pénzeket. Voltak tehát eredmények, amelyekre már akkor büszkék lehettünk.

Ugyanakkor ez **az együttműködés meglehetősen rövid életű volt.** Az induláskor elfogadott megegyezéssel összhangban nem álló lépés volt az, hogy **a 17-ek** (néhány képviselő kiválása után 15-ök, 14-ek, végül 13-ak) kizárólag **saját jelöltjeikkel töltötték fel a megüresedő tisztségeket,** az önkormányzat bizottságainak hét külsős tagját, valamint a VVRT új igazgatóságának- és a pénzügyi folyamatokat ellenőrző felügyelő bizottságnak a tagjait. A 13-ak később **úgy döntöttek, hogy elvonják a képviselőtestület azon jogát, hogy az önkormányzati tulajdonú cégek feletti tulajdonosi jogait gyakorolja.** Ezt a jogot **a pénzügyi bizottság hatáskörébe utalták,** ahol korlátozottabb a nyilvánosság, és adott esetben akár három ember is dönthet a város milliárdos vagyonának sorsáról. Hasonló döntésre az ország hozzávetőleg 3200 önkormányzata közül egy-két esetben került sor. A következő két évben többször felmerült, hogy ezeket a jogosítványokat vissza kell adni a képviselő-testületnek. Különösen akkor került ez előtérbe, amikor a testületben hevesebb viták tárgya lett a JVVZRT és a Szent Erzsébet kórház működése, illetve az ezen intézmények átalakításában közvetlenül résztvevő és az intézmény sikerében érdekelt képviselők közötti nézeteltérés. Volt amikor az alpolgármesterek, volt amikor Balogh Béla tett erre javaslatot, azonban ezek a kezdeményezések mégsem kerültek napirendre. Legutóbb Nagy András javasolta levenni a napirendről Balogh Béla ilyen tárgyú előterjesztését azzal, hogy hamarosan „Ők” jelentkeznek ilyenell. Erre azonban nem került sor.

A 13-ak ezen döntései ugyan jogszerűek voltak, ám **a testület többségének ilyen „hatalomgyakorlása” ütközött eredeti nyilatkozatukkal, vállalásukkal, a demokratikus „játékszabályokkal” és – megítélésem szerint - károsan hatott a város gazdasági,**

társadalmi és kulturális fejlődésére, mindezekon túlmenően **veszélyeztette a közösen elfogadott programunk megvalósítását**, közte az **EU-s források hatékony elérését**. Elfogadhatóbb lett volna egy ilyen „pálfordulás”, ha a 13-ak új ciklusprogramot tesznek le az asztalra például azzal, hogy az elavult vagy rossz irányt fogalmaz meg, de más az önkormányzat által követhető stratégiát senki sem fogalmazott meg.

Az együttműködésre való felhívással arra is rá kívántam mutatni, hogy az ősz a 2008-as költségvetés előkészítését jelenti, amit csakis közösen tudunk sikerre vinni. **A politikai konfliktusok ellenére arra törekedtem, hogy a lehető legtöbb képviselőt időben bevonjam a költségvetés tervezésének folyamatába**. Rámutattam, hogy az elmúlt évhez képest is, még alaposabb előkészítésre lesz szükség, s ezért **a bizottsági elnököket is egyeztetésre hívtam**. Kíváncsi voltam arra, hogy ők hogyan gondolkodnak a 2008. évi költségvetés tervezéséről és magáról a költségvetésről. Hasonlóan vélekedtünk arról, hogy bizonyos nem kötelező feladatokat újra kel gondolni. Egyetértettünk abban, hogy a fejlesztésekre még nagyobb figyelmet kell fordítani. Nyomatékosítottam, hogy a költségvetés tervezésénél nemcsak a képviselőkre, a hivatali szakemberekre, intézményvezetőkre, a Városi Szenátusra kívánok támaszkodni, de igénylem a város meghatározó szereplőinek véleményét is. Ennek érdekében az integrált városfejlesztési koncepciót, valamint a Jászberényi Beszállítói Tudásközpont kapcsán készült megvalósíthatósági tanulmányt megküldtem a város legtöbb adót fizető 120 vállalkozójának. Kértem a véleményüket, ahogyan **a város minden lakójának a véleményére is kíváncsi voltam**, hogy mit fejlesszünk a következő években.

A sajtó bevonásával hitet tettem amellett, hogy **a várospolitikai helyi szereplőinek**, a képviselőknek nem az országos helyzetet kell leképezni, hanem **a város érdekét a pártpolitikai és egyéni megfontolások elé kell helyezni**. Rámutattam, hogy jobb eredményt lehet elérni, ha az országgyűlési képviselő-polgármestert város- és térség fejlesztő munkájában a Fidesz és a vele szövetséges SZDSZ is támogatja. Ezért tettem újra és újra gesztusokat a helyi képviselőknek és ezért foglalkoztatott kevésbé, hogy elvonnak hatásköröket tőlem. Nem volt elegáns tett a polgármesteri keretnek arra hivatkozva történő elvonása, hogy a városunk határban fekvő „Márta mamut” régészeti feltárására általam javasolt összeg nem jászberényi ügyet mozdít elő, hiszen ebben az értelemben a nagyobb összeggel támogatott felsőzsolcai árvízkarosult gyerekek táboroztatása sem a mi ügyünk. Nem volt szerencsés akként alakítani a helyi szabályokat, hogy a város gazdálkodásáért elsősorban felelős polgármestert kizárják a közbeszerzési bizottság üléséről, hogy hamisan jogellenes eljárással vádolnak, hogy revánsból (?) kihagyják a szocialistákat a külsős bizottsági helyek elosztásából, visszahívják őket a V.V. Zrt-nél betöltött tisztségükből stb. **Számomra az volt és most is az egyik legfontosabb szempont, hogy a lehető legtöbb forrás jó célokra érkezen a városba**. Elmondtam, hogy ebben a törekvésemben sokszor nem számíthatok a FIDESZ parlamenti képviselőire. A szennyvízberuházáshoz, útfelújításokhoz és egyéb **fontos célokhoz szükséges forrásokat az országgyűlésben nem a Fidesz, hanem az MSZP-SZDSZ koalíció szavazza meg**. Ezt a tényt támasztotta alá a főiskolai jégcsarnok fejlesztéséhez szükséges újabb 170 millió forint ügye is. A központi költségvetés vitájánál Pálincás József Fideszes képviselő azt javasolta, hogy a jászberényi jégpályára betervezett összeget más célra fordítsák. Ezt a javaslatot a fidesz és az akkori ellenzéki pártok támogatták, de a kormánypárti MSZP-s SZDSZ-s képviselők kiálltak Jászberény, illetve az idetervezett jégpálya mellett.

Beszámoltam a város közvéleményének a nyertes pályázatokról, törekvéseinkről a faültetéstől a panelprogramon át a kórház fejlesztéséig, de azt is elmondtam hogy a város centrumának igazi fejlesztéséhez elengedhetetlen a várost megkerülő körgyűrű kiépítése.

Felhívtam a figyelmet a folyamatban, illetve a hamarosan induló fejlesztésekre, a Hűtőgépgyári bekötőútra a műfüves labdarúgó pályára. Ebben az időben **tájékoztattam a lakosságot** arról is, hogy hamarosan dönt a kormány **a Jászberényi Beszállítói Tudásközpont projektünkről**. Bízom benne, hogy a döntés számunkra kedvező lesz, hiszen **sikeresen keltettük fel az OTP Bank Rt. figyelmét is a JBTK-ra**. Az OTP - írásbeli szándéknyilatkozatban - az épületből közel 1 000 négyzetméternyi területet igényelt gazdasági tevékenységére, de a **SOLE-Mizo Zrt**, a **Pannonplast Műanyagipari Nyrt**, a **SYNERGON Informatikai Nyrt.**, a **Budaörsi ISC Kft**, a **Valdeal Innovációs Zrt** és más cégek is írásban jelentkeztek, hogy részt kívánnak venni a beruházásban.

Úgy láttam, hogy a JBTK-ba betelepülni szándékozó cégek túljegyezték a tervek szerint rendelkezésre álló területet. Azt gondoltam, hogy megszólítottuk azt a kört, akik ezen a területen jártassággal bírtak, s ők kedvezően reagáltak. Úgy ítélt meg, hogy a projekt – az előkészítés költségeit leszámítva, ami az uniós forrásból egyébként megtérül - akár további önkormányzati pénzek nélkül is megvalósítható, így a város nagyobb ráfordítások nélkül is gazdagodhat, adófizető vállalkozások idetelepülése, új munkahelyek létesülése és egyéb hatások révén.

Az év legsikeresebb jászberényi rendezvénynek **a Csángó Fesztivált** neveztem meg. A rendezvény **fővédnöke** ekkor **Göncz Kinga külügyminiszter** volt, aki nagy elismeréssel szólt az eseményről. Üdvözölte, anyagilag támogatta, és elismerte fesztiválunkat, ahogyan a FIDESZ külpolitikai szakértője, Németh Zsolt is. Ez a figyelem és támogatás 2010-ben, az új kormány megalakulásával már elmaradt. Örülök, hogy a magyar-magyar tanácskozásra irányuló kezdeményezésem szerves része lett a fesztiválnak. **Egyet értettem azokkal, akik egyik erősségünknek hagyományainkat, jász kultúránkat tartják.**

A város fejlesztései és kulturális rendezvényei mellett, **kiemelten fontosnak tartottam, hogy a város működése zökkenőmentes legyen.** Igyekeztem közreműködni abban, hogy az egyszerű takarítótól az intézményeken át a hivatal vezetőjéig, mindenki megfelelő „háttérrel” kapjon munkájához, hogy a politika ne elbizonytalanítsa, sokkal inkább támogassa őket. Úgy fogalmaztam, hogy **az okos, körültekintő működés feltételeinek biztosítása alapvető feladat**, ezért **törekednünk kell arra, hogy az adósság mértéke jelentősen ne növekedjen.** A hitelből megvalósuló fejlesztések mellett **ügyelnünk kell arra, hogy az utódokra ne hagyjunk túlságosan nagy terhet.** Egyértelművé tettem, hogy **a 2008-as költségvetést alapvetően az fogja meghatározni, hogyan működtetjük majd az Erzsébet Kórházat.** Hangsúlyoztam, hogy természetesen nem lehet a politikától függetleníteni az önkormányzatot, de a képviselőknek mindig a helyi viszonyokat kell előtérbe helyezni. Ezt reméltem a kórház ügyében is.

Ezekben a hónapokban, azaz 2007 második felében kezdtünk hozzá – az IFUA bevonásával - egy újabb átvilágításhoz a polgármesteri hivatal és a JVV Zrt.-nél, egy lehetséges szervezeti korszerűsítés érdekében. Az **IFUA szakértői rámutattak arra, hogy a polgármesteri hivatalban dolgozók kiválóan végzik a munkájukat**, a VVZrt pedig már 1993-ban olyan útra lépett, amely bizonyos tekintetben „megelőzte korát”. Ezek az anyagok némileg mérsékeltek azokat a támadásokat, amelyeket néhány helyi képviselő, az „utolsó vár”, vagy ahogyan Ők fogalmaztak „utolsó szocialista nagyvállalat” bevétele iránt indítottak azért, hogy

pártpolitikai céljaik elérése érdekében elbizonytalanítsák a köztisztviselőket. Ebben a lakonikus nyilatkozatban – inherens módon – az is benne volt, hogy **a 13-ak az irányítást a „többi várban” már átvették.**

A ciklus közepe felé

Az új év a sport nagy sikereivel indult. Régi vágya teljesült ekkor a jászberényieknek, hiszen az 1977-ben átadott **műjégpálya**, ami 2001-ben bezárt más helyen **újra indult**. 2006-ban, a ciklusprogramunkban ígéretet tettünk arra, hogy a régi helyszínen biztosítjuk a korcsolyázást. Az előző ciklus testülete is kísérletet tett erre, azonban az elképzelésük rendkívül költséges és végeredményben sikertelen volt. A helyi sportokban is járatos Dézsi Zoltánt és Szántai Tibort arra kértem, hogy vizsgálják meg a jégpálya eredeti helyszínen történő újraindításának lehetőségeit. Eközben a SZIE ABK olyan tervvel jelentkezett, amely a főiskola területén kívánt megvalósítani egy fedett jégpályát. A testület tagjai közül többen – elfogadott programunkkal szemben, anélkül, hogy ennek módosítására javaslatot nyújtottak volna be – sajtótájékoztatón úgy foglaltak állást, hogy a SZIE ABK tervét támogatják. Ezt követően a testület feladta korábbi elképzelését és támogatta a főiskolai jégcsarnok építését. Komoly támogatás – közel 400 millió forint - érkezett ehhez a központi költségvetésből. Örülök annak, hogy Pálincás József fideszes országgyűlési képviselő javaslatát, miszerint a jégpályára betervezett közel 200 milliót más célra fordítsák, a parlament többsége, szemben a fideszsel elvetette.

2008 februárjában egy másik régi óhaj valóra váltása indulhatott el. A városházán ünnepélyes keretek között **szereződést írtunk alá** Mészöly Kálmán sportszakmai tanácsadóval, az MLSZ képviselőjével és Szántai Tiborral egy nemzetközi méretű, **műfüves labdarúgó nagypálya építésére** az OLLE program keretein belül.

Még az előző évben Juhász Dániel és társai támogatást kaptak a polgármesteri keretből, hogy utazzanak el testvérvárosunkba, Conselvebe és készítsenek elő egy olasz hetet Jászberényben. Sajnos a conselveieknek jelzett időpontra nem tudták előkészíteni a programot, ezért egy későbbi időpontra tettek javaslatot. Conselve polgármestere azonban hivatalos levélben arra kért bennünket, hogy mindent kövessünk el a megígért olasz hét megtartása érdekében, ugyanis arra – Juhász csapatának közlései alapján - számos olasz vállalkozó és kiállító készült, számukra az alpolgármester által ajánlott későbbi időpont nem megfelelő. A kérés teljesítése érdekében egy **eseti bizottságot szerveztem, amely** rendkívül rövid idő alatt, városi civilszervezetek és vállalkozók bevonásával, a kulturális minisztérium anyagi támogatásával **sikeresen szervezte meg a reneszánsz heteket Jászberényben**. Ennek a rendezvénynek a viszonzása volt, hogy jászberényi napokat szervezetek olasz testvérvárosunkban, ahol a két város 20 éves kapcsolatait is ünnepelhetjük, hozzávetőleg 60 jászberényi részvételével.

Nem alakult jól a **Lehel Sport Kht** új vezetésének az a törekvése, hogy a kezelésében lévő létesítményeket pályázati források bevonásával fejlessze. A **Győri János által jegyzett pályázatot a képviselő-testület nem támogatta. Ennek ellenére Győri János a pályázatot benyújtotta**, holott annak feltételei maradéktalanul nem voltak meg. **A tulajdonosi önkormányzat döntésével történő ügyvezetői szembeszegülés** azonban **következmények nélkül maradt**. Sajnálatos módon a **Lehel Sport Kht-nál a későbbi folyamatok is rendkívül rosszul alakultak**. A strandot az ANTSZ bezárta, később pedig büntető eljárás indult a cégek ügyeivel összefüggésben.

2008-ban először köszöntöttem Május elsején tíz olyan jászberényit, akiknek a város érdekében végzett több évtizedes, áldozatos munkáját ismertem el. Javaslatomra ebben az évben rendeztük meg először a **Szent Iván-éji tűzgrást** hagyományfelújító szándékkal a Szentháromság téren. Egykor meglévő szokást kívántunk feleleveníteni, amely a néptáncban és a népzeneben megszokott dolog. Meghívtuk azokat a házassulandó, illetve az elmúlt év során házasságot kötött fiatalokat, akik nálunk, a jászberényi városházán kötötték össze életüket. A következő években a tűzgráson egyre többen vettek részt.

Beszámoltam a város nyilvánosságának arról, hogy Azerbajdzsán magyarországi nagykövete városunkba látogatott. Nagykövet Úr köszönetét fejezte ki, hogy az Európa Tanácsban támogattam országa törekvését. Hasan Hasanov a Jász Múzeumban is járt és viszontlátogatásra hívta az intézmény igazgatóját. Látogatását követően Nagykövet Úr levelet írt számunkra. Ebben kifejtette, hogy **Jas-ber-en jelentése**: a törzs felépítette életét a neki ajándékozott zöld síkságon, füves pusztán, legelőn, a déli oldalon, ott ahol süt a nap és villámlik. „Az Önök hatalmas ősei az azerbajdzsáni Qara-Jazi pusztából jöttek Magyarországra. Én büszke vagyok erre, és gondolom, hogy Ön is büszke rá!” -írta a nagykövet.

Újra választottunk a város kulturális életében meghatározó intézményvezetőket, Sárközi Tamást az Állat- és Növénykert, Szabó Jánosnét a Városi Könyvtár és Információs Központ, míg Sas Istvánt a Déryné Művelődési Központ élére.

A viták, időnként a személyeskedések mellett ugyancsak örömteli volt **a testületnek** az a döntése, amellyel **szentesítette a bölcsődei férőhelyek számának növelését**. Korábban sokan vitatták ezt a képviselők közül, de úgy gondolom, hogy helyes úton jártunk, hiszen amellet, hogy ez kötelező közfeladatunk, a város lakói igényelték is a bővítést.

Az önkormányzati képviselők a nyár folyamán folyamatosan számoltak be az elvégzett munkáról. Többek között Szuh Zsuzsanna is így tett. Lakossági fórumán elmondta, hogy Jászberény sok eredményes pályázaton kapott állami és EU-s támogatást, ami meglátszik már a városon, a folytatás pedig csak jobb lesz. Ez a polgármester-országgyűlési képviselőnek is köszönhető, hiszen sok esetben tudott segítséget szerezni a városnak. A városszéli körzetben új útszakaszok épültek és járdák, parkolók, buszvárók, de útfelújítás is történt. Más **képviselők** is ebben az időszakban **tájékoztattak arról, hogy a Kossuth úton haladó kerékpárút lesz az egyik legnagyobb beruházás, mely átszeli majd a várost**. Beszéltek arról, hogy a műfüves labdarúgó pálya, a hűtőgépgyári bekötő- és tehermentesítő út, új gyári buszvárók építése, a kórházi rekonstrukció befejeződött. Ezekhez a fejlesztésekhez jelentős állami támogatásokat is nyert város. A képviselők előre jelezték, hogy a folytatásban is több nagy beruházásra lehet számítani. Ezek közül kiemelkedő a gyűjtő utak felújítása és az Adu-nál a körforgalom lesz.

Szabóné Gara Irén képviselő asszony és a Közép-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság kezdeményezésére 2008 nyarán felvállaltuk, hogy városunk részt vesz abban a társadalmi egyeztetésben, ami a Zagyva felső és alsó folyása mellett fekvő önkormányzatok számára biztosítja, hogy időben értesüljenek a Zagyva-Tarna vízgyűjtőt érintő lehetőségekről. **Jászberény elemi érdeke, hogy a Jászság vizei, a Zagyva-Tarna folyás vidéke, és holtágai 2015-re jó ökológiai állapotba kerüljenek. EU Vízkeret Irányelvének megfelelően.**

Jászberény elismerését jelentette, hogy júliusban ünnepélyes keretek között Molnár Csaba nemzeti fejlesztési miniszter részvételével adtuk át a jászberényi kistérség **Új Magyarország Pont ügyfélszolgálati irodáját**.

2008 augusztusában Székely Tamás egészségügyi miniszter közreműködésével került sor a **Szent Erzsébet Kórház rekonstrukció második részének átadására**. A megvalósult beruházás egy korszerű, XXI. századi színvonalú intézmény kialakításához járult hozzá. A kormány jelentős címzett állami támogatással segítette a fejlesztést. Többek között az önerőhöz is nyertünk forrásokat.

2008 nyarán kezdődött meg a városunkat elkerülő út második szakaszának építése. A projekt mielőbbi megvalósítása érdekében **Bajnai Gordon miniszter megbízottjaként jártam el a beruházás során**. Ez a megbízás lehetőséget adott arra, hogy **sürgessem a harmadik ütem bekerülését a közlekedésfejlesztési projektek indikatív listájába**. A harmadik ütem megépítésével kapcsolatban Balogh Bélával és Hajnal Nagy Gáborral együtt jártunk a nemzeti fejlesztési és gazdasági minisztériumban, ahol dr. Molnár Csaba államtitkárral tárgyaltunk.

Az év során **több tárgyalást tartottunk a Jász Képtár létrehozása ügyében**. Emlékezetes, hogy **a Tiszti Kaszinót** - a HM volt államtitkárával, Iváncsik Imrével „szövetkezve” – **a város tulajdonába** kértük és **kaptuk meg a kormánytól**, még hozzá ellenérték nélkül. Ezt követően a Jász Képtár létrehozását kezdeményező civilek javaslatára arra az álláspontra jutottunk, hogy a képtár a Jászkürt Fogadóban méltóbb és megfelelőbb helyen lenne. Újabb javaslatunkra az állami vagyongazdálkodó azt a tájékoztatás adta, hogy **az épületet használó pártok beleegyezése szükséges a Jász Képtár létrehozásához a Jászkürt Fogadóban**. Nyilvánvalóvá vált, hogy a pártirodák használói, illetve tulajdonosai csupán szavakban támogatják a képtár létrehozását. **A pártok ellenállása meghiúsította** programcélunk megvalósítását, **a Jász Képtár létrehozását**.

A testületi viták – ezen időszakban is – „rányomták bélyegüket” olyan kérdésekre, amelyekre nem lett volna szabad. Érthetetlen volt számomra, hogy **a Csángó Fesztivál, a Jász Múzeum, a Nemzeti Vágta támogatása** éppen a hagyománytiszteltéről ismert **jobboldali képviselőknél váltott ki komoly ellenállást**, holott a programunkban is szerepelt: „a csángó fesztivál és az azzal összefüggő, a jász kultúra szerves részét képező autonómia hagyományának erősítése itthon és külföldön”. Ez az értelmetlen ellenállás ösztönzött arra, hogy egyes helyi képviselőtársaim józan gondolkodását kérjem számon kultúránk gyökereit, önazonosságunkat érintő kérdésekben. Pozitív ellenpontként viszont megemlítettem, hogy éppen ezen képviselők közül volt olyan, aki csatlakozott a csángók magyar nyelvű oktatását célzó ún. keresztszülő-programhoz.

Véleményem szerint **értelmetlen volt vitatni a Pannonplast Poliflin kezdeményezését a helyi geotermikus energia közös hasznosítására azzal, hogy vannak jobb lehetőségek is**. Ezek a jobb lehetőségek mindig csak a szavak szintjén merültek föl, de **ténylegesen senki sem nyújtott be erre vonatkozó előterjesztést**, ugyanakkor vehemensen támadták a fejlesztési elképzelést. Később – amikor a testület többsége támogatta a szerződés megkötését – Baranyi képviselő előretolásával, néhány képviselő háttértámogatásával fegyelmi eljárást kezdeményeztek ellenem olyan okból (késedelem a szerződés aláírásával), amelyet Ők maguk idéztek elő. Hiába állapította meg az ügyrendi bizottság, hogy a város érdeke nem sérült, a képviselők – vélhetően országgyűlési képviselői kampánycéloktól vezérelve – jogalap nélkül, számos eljárási hibát vétve folytatták a „boszorkánypert”. Amikor Baranyi képviselő a

testületi ülésen felolvasta a fegyelmi eljárást kezdeményező javaslatát, felhívtam mindenki figyelmét, hogy jogi ellenlépéseket fogok tenni. Úgy ítélt meg, hogy néhányan hivatali visszaélést valósítottak meg, ezért büntető feljelentést nyújtottam be az illetékes hatóságokhoz.

Ebben az időszakban fejtettem ki azt, hogy a **„gesztuspolitikám” nem jött be**, szinte senki nem támogatta. Néhányan szükségtelen engedménynek, gyengeségnek, vagy határozatlanságnak minősítették.

Mégsem én vettem ennek végét, hanem a 13-ak, mégpedig azzal, hogy megállapodásunkat a feladatok és tisztségeket arányosan elosztása kérdésében számos alkalommal felrúgták. A négy év alatt egymás után hozták meg azokat a döntéseket, amellyel kizárólag saját jelöltjeiket juttatták a különféle pozíciókba, amellyel elvontak képviselő-testületi, polgármesteri kompetenciákat. A valós folyamatokat természetesen igyekeztek leplezni, így **egyre több „lódítás” hangzott el a 13-ak egyes tagjai részéről**. Különösen így járt el Juhász Dániel és Tamás Zoltán az elmúlt négy évben. Emlékezetes számomra az, amikor a parlament 386 tagja közül 3 másik képviselőtársammal azt a feladatot kaptuk, hogy az ENSZ közgyűlésén képviseljük Magyarországot. A városi munkatervünk viszont erre az időpontra képviselő-testületi ülést irányzott elő. Kértem helyi képviselőtársaimat, hogy módosítsuk a munkatervet, azaz tegyük az ülést másik időpontra, hiszen így jártunk már el néhány alkalommal, időnként éppen a 13-ak kérésére is. A testület elutasította a munkaterv módosítására irányuló előterjesztésemet, majd Juhász Dániel sajtótájékoztatót tartott arról, hogy én a new-yorki kirándulást választottam a város ügyei helyett. Ez óriási lódítás volt, hiszen nem mentem el az ENSZ közgyűlésre a „város ügyeit” választottam. Városunk presztízsét is sértette Juhász Dániel, amikor Gyöngyös város önkormányzatát azzal vádolta meg, hogy „ügyvédi irodán keresztül vásárol ingatlanokat, s a tömb-rehabilitáció keretében gyöngyösi családokat a neszürbe költöztet” (Jászkürt 2008. július 26. Ellenzéki sajtótájékoztató, Eredmények, tervek, kritikák). Gyöngyös város polgármestere – hivatalos cáfolatot juttatott el hozzám, amelyben – Juhász nyilatkozatát sületlenségnek minősítette és azt ajánlotta, hogy árnyékbokszolás helyett konkrétabb ügyekkel foglalkozzon. Juhász azon 2010-es sajtónyilatkozata is emlékezetes marad, amelyben azzal vádolja meg Dr. Forgács Istvánt, városunk főjegyzőjét és engem, hogy nem megfelelő eljárásunk miatt a kórház eleshet pályázati pénzekről. Dr. Forgács Istvánnal, Lányi Lászlóval helyreigazító közleményt kellett közzétennünk a helyi sajtóban és a város honlapján, hogy a város lakossága a valóságról is képet kapjon, arról, hogy a bizottságok által kiválasztott pályázati cég hibázott és nem a Juhász által felelősnek kikiáltott személyek. Ezekhez képest Tamás Zoltánnak az a nyilatkozata, hogy a várost megkerülő körgyűrű második szakasza nem készül el határidőben ártalmatlannak tetszhet, pusztán vágyainak kivetülését jelentette, ahogyan Juhásznak a kórház hiánymentes működésére vonatkozó számos jóslata. Természetesen a körgyűrű második szakasza határidőben elkészült, a kórház pedig most is, a ciklus végén, csak önkormányzati működési bepozlással életképes.

Komoly és tartós véleménykülönbség alakult ki a Szent Erzsébet Kórház működtetése, és az ötmilliárdos hitelfelvétel ügyében. Ezeknél az ügyeknél polgármesteri vétóval éltem, de a testület többsége nem változtatott döntésén. Komoly vita tárgya volt a 2008. évi költségvetési rendelet, amelyet röviddel az elfogadást követően javaslatomra módosítottunk.

Mindennek ellenére kiálltam amellett, hogy legyen több együttműködés és kevesebb harc a következő időszakban, különösen azokban az alapkérdésekben, amelyek Jászberény

város eminens érdekét, fejlődését, alapvető hagyományait és kultúráját érintik. Elmondtam, nem lehet kérdés, hogy elő kell segíteni a vállalkozások betelepülését a térségbe, a meglévők maximális kiszolgálását, de lehet kérdés ennek környezeti kihatása, emberekre gyakorolt egészségügyi következménye. Nem lehet kérdés a tudásközpont megvalósítása, de lehet kérdés a létrehozás módja, a működés- működtetés mikéntje, a városi szerepvállalás mértéke. Nem lehet kérdés a kórház fejlesztésének ügye, de lehet kérdés annak a működése, hiszen ekkor már másfél éve vártuk ott az ígért pénzügyi egyensúlyt. Nem lehet kérdés, hogy a város eladósodását meg kell állítani, még akkor is, ha bizonyos fejlesztési lehetőségeket későbbre kell halasztani, de lehet kérdés ennek a mikéntje. Nem lehet kérdés, hagyományaink ápolása, kultúránknak és letéteményeseinek, - a Jász Múzeum, a könyvtár, a képtár, a Csángó Fesztivál, a Jászsági Népi Együttes és székháza a lovas hagyományörzőink – támogatása, identitásuk erősítése, de lehet kérdés a támogatás mértéke és sorrendje.

A komoly viták ellenére **a képviselő-testület egyhangúlag elfogadta az önkormányzat 2008. I. félévi gazdálkodásáról szóló beszámolót.** Egyetértettünk abban is, hogy a két új gazdasági társaság a kórház működésének indulásához kapjon 60 milliós támogatást és 300 millió forint tagi kölcsönt. Ez a tény azt is jelenti, hogy a kórháznak ténylegesen adóssága van a város felé, azaz tévesen jelentették ki néhányan, hogy a Szent Erzsébetnek nincs adóssága.

Az év folyamán többször **foglalkoztunk a Jászberényi SE működésével**, különösen a labdarúgó szakosztály támogatásával. A vita akkor vált vehemensebbé, amikor elvállaltam a labdarúgó szakosztály elnöki tisztségét. Kísérletem, hogy az utánpótlás és a felnőtt „részek” közötti vitákat mérsékeljem nem járt eredménnyel. **A testület könyvvizsgálói jelentést kért az egyesület működéséről, és ennek ismeretében az önkormányzat ügyészségi vizsgálatot kezdeményezett, a Tamás Zoltán által vezetett egyesületnél.** A testület felfüggesztette az egyesület második féléves támogatását, és javaslatot fogalmazott meg az egyesület átláthatóbb működéséhez. **Az ügyészségi- és a könyvvizsgálói eljárás rámutatott arra, hogy számos probléma volt a JSE-nél,** amelyek jelentős részét később sikerült megoldani. A viták mérséklése és a megújulás elősegítése érdekében lemondtam a labdarúgó szakosztály vezetéséről és ezt javasoltam Tamás Zoltánnak is, aki eszerint járt el. Sajnos az a törekvésünk, hogy a helyi labdarúgás körüli harcok mérséklődjenek, azóta sem jártak számottevő eredménnyel.

2008 októberében városunkba látogatott Bajnai Gordon nemzeti fejlesztési és gazdasági miniszter. Munkaebéd keretében az önkormányzat- és a gazdaság helyi vezetőivel tárgyaltunk Jászberény és térsége fejlesztési lehetőségeiről. **Bajnai Gordon** tájékoztatást kapott a Jászberényi Beszállítói Tudásközpont állásáról, és elmondta, hogy mire számíthat Jászberény a következő években a fejlesztés és a gazdaság terén.

Miniszter úr **kifejtette, hogy Jászberény Magyarországon belül az egyik legsikeresebb példa arra, hogyan tudja egy koncepciózus önkormányzat a gazdaság szereplőivel összefogva** – egy hosszú távú elképzelés mentén – **folyamatosan fejleszteni települését,** miközben foglalkoztatást teremt. Az, ami itt történik Jászberényben, a kistérségben példátlan sikertörténet minden tekintetben, így a foglalkoztatás, az iparfejlesztés területén is. Itt nem egy nagy cég van, hanem több, s körük épült ki a magyar beszállítói kör. Az ország többi területén is ehhez hasonlóan kell gondolkodni. Látszik, hogy a városvezetés olyan várost kíván építeni, amely vonzó. S, ha vonzó, akkor újabb befektetőket csábíthatnak ide. **A város zászlóshajó projektje a huszárlaktanya felújításának terve.** Ezzel kapcsolatban fontos megjegyezni, hogy nemcsak egy műemléket kívánnak e projekt keretében felújítani, hanem ebben gazdasági, kutatásfejlesztési, oktatási funkciók is betelepülhetnek. Ezek pedig a

fenntarthatóságot is biztosítanak hosszú távon, miközben megoldanak a helyi képzési kérdéseket is. **A kormány ehhez a beruházáshoz megadta az elvi támogatását, s a végleges javaslatot várjuk, hogy a szerződéskötés megtörténhessen.** Reményeim szerint ezt akár még idén is aláírhatjuk. Persze sok minden más is történt itt és a térségben. **A kormány támogatta az elkerülő út második szakaszának megépítését,** amely beruházás megvalósítása már folyamatban van. Sokszor nagy a türelmetlenség az országban. Azt azonban tudomásul kell venni – az unióban is ez a gyakorlat -, hogy a teljes végrehajtási idő kétharmada az előkészítéssel telik. Igaz ez a mi fejlesztéseinkre is. Érdemes azonban rászánni az előkészítésre ennyi időt, mert azután már gyorsabb lesz a megvalósítás. Fontos azt is megjegyezni Jászberénnyel kapcsolatban, hogy az itt működő magánvállalkozások a legsikeresebb pályázók közé tartoznak. **A Jász-Plasztik Kft. például közel 500 millió támogatás nyert, hogy bővítse termelését. A Kód Kft. és más cégek is százmillió nagyságú támogatást nyertek már el – fejtette ki Bajnai Gordon.**

Röviddel azután, hogy Bajnai Gordon rendben lévőnek minősítette a jászberényi fejlesztéseket, közte **a tudásközpontot,** a testület rendkívüli ülésén, a tudásközpontról szóló előterjesztést két és fél óras vita után, Juhász Dániel és Hajnal Nagy Gábor módosító javaslatainak befogadása ellenére, a jelen lévő 16 képviselő közül csak tíz támogatta, három ellene szavazott, három pedig tartózkodott. A határozati javaslatot — benne a támogatáshoz feltétlenül szükséges kötelezettségvállalást az önrészre — tehát elutasították. Az NFÜ korábban akként nyilatkozott, hogy a szükséges önerőt egy közbeszerzési eljárás keretében kiválasztott partner bevonásával is biztosíthatja a város. A képviselők egy része azonban nem kívánt partnert bevonni a fejlesztéshez, de azt sem akarta, hogy a város önállóan valósítsa meg a projektet. **A „kör bezárult” JBTK ügyben.**

Egy nappal később három kérdésben is vétót emeltem a testület döntései ellen, tekintettel arra, hogy ezeket önkormányzati érdeket sértőnek tartottam. A döntések végrehajtását felfüggesztettem és ezek újratárgyalását kértem a testülettől. Köztük volt a Jászberényi Beszállítói Tudásközpont gazdaságfejlesztési egységeinek kialakításáról szóló döntés, valamint a Jászkun Volán Zrt. és Jászberény város közötti szolgáltatói szerződés, valamint a szociális étkeztetés és a házi segítségnyújtás Jászsági Többcélú Társulásban történő működtetése.

Felhívtam a figyelmet arra, hogy nem a kincstári józanság és észszerűség jegyében születtek ezek a döntések. Más ügyekben is félresiklott az eredeti irány. **Ilyen volt a jászladányi szociális intézet ügye,** melyben teljes volt az egyetértés, hogy a megyének kellene átadni működtetésre. Később mégis ezzel ellenkező döntés született, ami elnehezítette a város költségvetési helyzetét. Ugyanez volt a helyzet **a Szent Erzsébet Kórház** esetében is, hiszen a nagy többség egyetértésével elindultunk egy úton – szakmai befektető bevonására - majd a többség irányt váltott, és a város számára a láthatóan sokkal költségesebb megoldás mellett döntött. A ciklus kezdetétől 2008 végéig már mintegy 600 millió forintot fordítottunk a kórház működtetésére. Ugyanakkor ezek a költségek folyamatosan nőttek, hiszen ebben az időszakban is - a cégvezető elmondása szerint - havi 10-15 millió forintos hiányt „termelt” a kórház.

A költségvetési helyzetünket gyengítő testületi döntéssorozatra felhívtam a Költségvetési, Tulajdonosi és Pénzügyi Bizottság figyelmét és javaslatot tettem ezek kezelésére. Kértem a bizottság tagjait, hogy mielőbb tegyenek határozott javaslatot a képviselő-testületnek a következő évi költségvetés szerkezetének átalakítására, a költségvetési kiadások csökkentésére. Tegyenek javaslatot a kötvénykibocsátás ügyében

meghozott határozat visszavonására, a **Szent Erzsébet Kórház pénzügyi folyamatait vizsgáló**, az önkormányzat érdekeinek védelmét biztosító **szakértő megbízására**. Javasoltam, hogy bizzanak meg szakértőt azzal, hogy tegyen javaslatot, miként biztosítható az önkormányzat által a kórháznak nyújtott 300 milliós tagi kölcsön visszafizetése, illetve az, hogy az önkormányzatnak a kórház működéséhez további bepótlást ne kelljen nyújtania. Azt is **kértem, hogy támogassák a Jászberényi Beszállítói Tudásközpont (JBTK) ügyében** a legutóbbi testületi ülésen **közösen kimunkált javaslatot**, továbbá segítsék a Pannonplast előterjesztésének a következő soros ülésen történő tárgyalását. **Kértem, hogy a bizottság adja vissza a testületnek az önkormányzati vagyon feletti tulajdonosi jogok gyakorlásának hatáskörét.**

A „késhegyig menő viták” odavezettek, hogy a novemberi soros képviselő-testületi ülésen **Tamás Zoltán kilátásba helyezte, a többség megszűnteti Szabóné Gara Irén környezetvédelmi tanácsnoki tisztségét** és a városfejlesztési bizottságnak a szakembere, Szórád Sándor fogja ellátni ezt a feladatot. Az ügy előzményéhez tartozik, hogy Szabóné számos kérdésben más álláspontot képviselt, ezért Tamás úgy vélhette, hogy jobb a bizottságához közelebb álló embert tenni erre a posztra is.

Jó fejlemény volt, hogy a testület elfogadta az önkormányzati beruházásokról szóló jelentést, a kötvénykibocsátásról szóló korábbi döntését pedig visszavonta. Nyilvánvaló, hogy a visszavonás helyes volt, hiszen **az 5 milliárdos hitel felvétele** mára, illetve **a jövőre nézve Jászberénynek elviselhetetlen terhet jelentene.** Városunk tehát nem adósodott el súlyosan, hasonlóan más városokhoz, ugyanakkor optimálisan tudta biztosítani a fejlesztésekhez szükséges önerőt. Emellett a város könyvvizsgálója arra is rámutatott, hogy hitelt felvenni ebben a formában csakis akkor szabad, ha a konkrétan meghatározott fejlesztési célok ezt indokolják és elfogadhatóvá teszik. Az öt-milliárdos hitel felvételét pártolók ezt nem tudták egyértelműen alátámasztani.

Az önkormányzat következő évi előzetes gazdasági programjánál rámutattam arra, hogy a józan költségvetési politika és a működőképesség megtartása mellett a fejlesztésekre kell a hangsúlyt helyezni. Összefoglaltam, hogy számos olyan beruházás elkészült, ami hozzájárult a város gyorsabb fejlődéséhez, így a Szent Erzsébet Kórház rekonstrukciója, a szennyvízberuházás, az elkerülő út első ütemének kiépítése. Akkor **úgy láttam, hogy az elmúlt két évi helyi önkormányzati munka három szakaszra osztható.** Az első abban a hitben indult, hogy képesek leszünk a lehető legtöbb ügyben együttműködni, és együtt dolgozni. Ez sajnos nem tartott túl sokáig. Ezt követően a testület az induláskor elutasított frakciózásba, és a politikai vitákban merült el. A 13-ak az elérhető tisztségek begyűjtésével foglalkoztak. A harmadik szakaszban komoly hibákat is elkövetett a testület. A 13-ak lényegében szembe fordultak azokkal a célokkal, amelyeket elfogadtak a ciklusprogramban. Ezek a lépések **a város költségvetési stabilitását komolyan veszélyeztették** és egy részük most is veszélyezteti (a kötvénykibocsátás, a jászladányi szociális otthon ügye, a kórház átalakítása a kiadási oldalon jelentett problémát, míg a JBTK elutasítása a bevételi oldalon). Utólag több képviselő elismerte, hogy a testületnek el kellett volna fogadnia a javaslatomat egy önkormányzati biztos kórházba történő kiküldésére.

Az év vége felé **a testület újabb nemeket mondott a JBTK-ra.** Ezt a hozzáállást **szándékos károkozásnak „kiáltottam ki”** politikai haszon megszerzése céljából. Károsultnak a várost, a károkozóknak pedig a nemmel szavazó képviselőket neveztem meg. A kár elemeinél a következőket soroltam fel. Az előkészítésre és tervezésre fordított több tízmillió forint, ami megtérülhetett volna az uniós támogatásból. További kár az elmaradt haszon, a kormány

határozatában nekünk ígért 1,9 milliárd forint, valamint a magántőkétől a projektbe, közbeszerzési eljárás keretében, bevonni kívánt további 1,9 milliárd forint. Kár az a költség, amit a következő időszakban – ki tudja meddig még, hiszen nincs értékelhető alternatív javaslat a hasznosításra – a laktanya őrzés-védelmére, állagmegóvására kell fordítani. Kár az elmaradt iparüzési adó, amit a JBTK-ba betelepülni szándékozó vállalkozások fizettek volna, és kár az elmaradt munkahelyek száma, ami a JBTK építésével és működésével jött volna létre. A károkozás indoka Szádvári Gábor szavai szerint az volt, hogy a tudásközpont csak „polgármesteri kampánycélokot szolgál”. Hiába fogadta el és támogatta számos határozattal a testület a JBTK-t, a helyi képviselők többsége Szádvári érvelése felé hajlott. A 13-ak nem törődtek azzal sem, hogy a régióban Nyíregyháza, Debrecen és Szolnok hasonló célokot fogalmaz meg, ahogyan szerte az országban, Európában más városok is, hogy Bajnai Gordontól Orbán Viktorig az ország fejlődése sarokpontjának minősítették a kutatás-fejlesztés erősítését különféle módokon. **Ezt a képviselői magatartást, szűkebb hazánk, a Jászság szempontjából rendkívül hazafiatlannak tartottam és most is annak tartom. Az ellenérvek között valótlan állítások is szerepeltek. Ilyen volt Juhász Dániel állítása hogy én rendeltem meg egy olyan ingatlan értékbecslő szakértői véleményt, amely szándékosan alacsonyan állapítja meg a huszárlaktanya értékét. Mindezt annak érdekében, hogy olcsón át lehessen játszani az ingatlant valamilyen befektetőnek.** Ez az állítás nem felelt meg a valóságnak. **Nem rendeltem meg semmiféle értékbecslést, ezt az előző ciklusban, az előző testület dr. Magyar Levente polgármester vezetésével rendelte meg, amikor is Juhász Dániel képviselő volt és erről szavazott. Sületlenségnek minősítettem, hogy az ingatlan tulajdonjogát át akarnám játszani valakinek, hiszen a JBTK projekt terv nem ezt célozta, sőt a választott pályázati forma ezt nem is tette volna lehetővé. Éppen ellenkezőleg történt a JBTK-t elutasító képviselők részéről hozták javaslatba az ingatlan értékesítését.** Valótlan volt azoknak az állítása is, akik szerint Jászberény gazdaságának egésze elutasítja a tudásközpont projektet, amikor a szándéknyilatkozók között olyan helyi- és nem helyi cégek is voltak, akik megerősítették, szeretnének a beruházás megvalósításában részt venni.

Decemberben **átadtuk a hűtőgépgyári bővített és felújított tehermentesítő utat, és a mellette kialakított kerékpárutat.** Ehhez a fejlesztéshez szinte minden támogatást elnyertünk, ezért **a 800 milliós beruházáshoz csupán 30 milliós önerőt kellett biztosítanunk.** Az átadásra, szalagátvágásra meghívtam Gazda László RFT elnököt, Magyar Levente egykori polgármestert, Nagy András és Juhász Dániel alpolgármestereket.

A Jászkürt 2008. december 06-i száma címlapon tájékoztatta a város közvéleményét arról, hogy aláírtam a geotermikus energia hasznosításáról szóló szerződést. A cég képviselőjétől azt is megtudhattuk, hogy 30 magyarországi településsel kötöttek hasonló szerződést.

Az év végén Edmund Burke mondására – miszerint, ha valaki nem a megoldás részese, akkor a problémáé - hívtam fel a figyelmé. Arra kívántam rámutatni, hogy mindenki felelős az őt körülvevő viszonyok alakulásáért, főleg ha közéleti szerepet vállalt. **Egyetlen egy önkormányzati képviselő sem dughatja homokba a fejét** akkor sem, ha a polgármester által benyújtott költségvetési koncepció nem tetszik neki. **A feladata ekkor az, hogy részese legyen a megoldásnak.** Az ügy előzményéhez tartozott, hogy a novemberi ülésre benyújtott költségvetési koncepciót a jobboldaliak nem fogadták el, de módosító javaslatot sem fűztek hozzá - két kivétellel. Az egyik a kiadások növelésére, a másik a bevételek csökkentésére érkezett. Nyilvánvaló volt, hogy ezektől a csökkenteni kívánt hiány csak nagyobb lehetett. A helyzet viszont ekkor ennek éppen az ellenkezőjét igényelte.

December közepén a szomszédos Nagykáta polgármesterének meghívására a nagykáta sportcsarnok átadó ünnepségén vettem részt. A rendezvényen jelen volt Orbán Viktor, aki a Parlament Se labdarúgó csapatát vezette. A Pase – amelynek többek között én is tagja volt – legyőzte a helyi labdarúgókat. **A sportesemény alkalmat adott arra, hogy felhívjam Orbán Viktor Elnök Úr figyelmét városunk törekvéseire és kérem a támogatását a JBTK-hoz is.**

Az év utolsó soros képviselőtestületi ülésén Hlavacska András arra kérdezett rá, Tamás Zoltánnál, hogy milyen alapon hirdetnek lakásokat egy reklámújságban az ún. csemegetőmb területére. Tamás Zoltán elmondta, hogy rátaláltak egy beruházó cégre, amely fantáziát lát a területben. Látványterv is készült, amely Alvári Csaba főépítészhez is eljutott. Tamás kifejtette, hogy azon Ő is meglepődött, hogy a cég feladta a szóban forgó hirdetést, ugyanis ezt Ő is korainak tartotta. A vitánál azt rótam fel Tamás Zoltánnak, hogy nem tájékoztatta a várost ebbéli tevékenységéről, miközben egy cég az Ő közreműködésével városunk tulajdonában lévő ingatlanokra tervez lakásokat, sőt ezek értékesítését hirdeti tudtunkon és jóváhagyásunkon kívül. Ráműtöttem arra, hogy éppen ez a fejlesztés lehet az, ahol a helyi vállalkozások bevonására nagyobb lehetőség nyílhat. Tamás ezeket a vállalkozásokat - érdeklődésük ellenére – ténylegesen később sem vonta be az előkészítésbe.

Balogh Béla arról kérdezett, hogy valósak-e a Jászberény honlapján közölt hírek, miszerint Juhász Dániel két barátjával - akik közül az egyik ügyvezető a kórháznál – kibérelt egy kávézót, illetve kíváncsi volt arra, hogy a kávézó teraszának ki volt a tervezője, és mely cég volt a kivitelezője. Juhász Dániel válaszában kifejtette, hogy az említett kávézóban 1/3 arányban tulajdonos. A terasz építése jogerős építési engedély birtokában történt. A közbeszerzési eljárás dokumentumai is elkészültek, utána lehet nézni – válaszolta az alpolgármester. Később kiderült, hogy Juhász Dániel cégtársának vállalkozása nyerte el a fahíd építését, de - az általam kért feljegyzésből kitűnően - nem volt jogszerűtlen, hogy Juhász Dániel a város oldalán részt vett a közbeszerzési eljárásban.

Az év utolsó ülésén fogadtuk el a Szent Erzsébet Kórház Nonprofit Közhasznú Kft. munkavállalói eseti kereset-kiegészítésének támogatásáról szóló előterjesztést, ezért a közalkalmazotti státuszából kikerült dolgozók a július, augusztus, szeptember hónapra járó juttatást megkaphatták. Tárgyaltunk a helyi iparűzési adóról szóló rendelet módosításáról is. Juhász Dániel javaslatának azt a részét elfogadta a testület, miszerint ha a vállalkozás adóalapja nem haladja meg a 2,5 millió forintot, az iparűzési adót nem kell megfizetnie. A testület a többi vállalkozás számára a helyi adó megállapítását, esetleges csökkentését a 2009-es költségvetésre hagyta.

Az év záró sajtótájékoztatóján összegeztem az Új Magyarország Fejlesztési Terv keretében 2008-ban városunkba érkezett támogatásokat. Elmondtam, hogy Jászberényből 35 pályázat nyert. Ebben benne vannak azok a vállalkozások is, amelyek különböző célok megvalósítására pályáztak. Összesen 3,9 milliárdos támogatást nyert el a 35 pályázat, s közülük 22 már szerződéssel rendelkezik (1,5 milliárd forint), míg 8 esetében már a kifizetés is megkezdődött (209 millió forint). Az elnyert támogatási összeg az országos átlag négyszerese. „Minden jó ha a vége jó” felkiáltással arról is tájékoztatást adhattam, hogy az Új Magyarország Fejlesztési Terv Északalföldi Operatív Program támogatási rendszeréhez benyújtott Jászberény funkcióbővítő integrált településközpont fejlesztése című pályázatot az irányító hatóság vezetője előzetesen támogatásra érdemesnek ítélte.

2009 - az utolsó teljes év

Ahogy a ciklus első felében, úgy a hátralévőben is **a legégetőbb, a leggyakrabban tárgyalt, a legvitatottabb és valójában meg nem oldott probléma a kórház működtetése maradt.** Már az év első ülésén tárgyaltunk erről. **Dr. Szabó Tamás közölte,** hogy igyekeznek stabilizálni az intézmény helyzetét. A kórház vezetésének elképzelése – mondta Szabó - hogy **2009-ben a mínuszos gazdálkodást,** ami azelőtt jellemző volt, **fokozatosan megszüntetik.**

Tamás Zoltán tájékoztatta a testületet arról, hogy a szombathelyi székhelyű **Bereczki Kft bevonásával a csemegetőmb fejlesztés másfél év alatt készülne el** és az önkormányzat a tulajdonrészéért cserébe ingatlanrészt kapna az épületegyüttesben. A képviselők elé egy szándéknyilatkozat került, amelynek elfogadása esetén indulhat a beruházás. A múlt héten több megbeszélés is lezajlott ebben a kérdésben, fejtegette Tamás, de van egy tanulmányterv is. **Hajnal-Nagy Gábor és még jó néhány képviselő arra mutatott rá, hogy az önkormányzat érdekei nincsenek kellő szinten képviselve a szándéknyilatkozatban.** Később, a februári testületi ülésen **a képviselők többsége mégis támogatta a szándéknyilatkozat és egy keret-megállapodás elfogadását,** amit én **aggályosnak tartottam és nem írtam alá.** Emiatt **Tamás Zoltán fegyelmi eljárást helyezett ellenem kilátásba, ám az illetékes minisztérium állásfoglalása rámutatott, hogy önkormányzatunknak ebben az ügyben nem a tamási utat kell járnia,** hanem versenytárgyalást kell lefolytatnia.

Az év elején tárgyaltuk **a Jászság Népi Együttes Víz utcai székházának felújításáról,** korszerűsítéséről szóló előterjesztést is. Többen **vitatták, hogy van-e értelme a kormány 120 milliós támogatásának, és a székház felújításának.** A testület kis többséggel elfogadta, hogy kezdődjön meg a projekt tervezése, a JNE székházának felújítása.

Ez év Januárjában is - városunk hivatalos ünnepén - köszöntöm a Magyar Kultúra Napja alkalmából kitüntetett Hamza Stúdió tagjait, Szabó Bélát, Rápolthy Tamásné, Purda Annamáriát, Perlaki Bélát, Pélyi Andrást, Palócz-Bakos Ilonát, Faragó Lászlót, Tímárné Molnár Mária. Márai Sándort idéztem, aki szerint **egy népet igazából nem a történelméből, nem világraszóló tetteiből, rekordjaiból vagy sporteredményeiből lehet megismerni, hanem abból, hogy miként viszonyul saját alkotásaihoz, önnön teremtő erejéhez, kultúrájához.** Örömmel állapítottam meg, hogy **a jászok szeretik és tisztelik művészeinket, ápolják hagyományainkat és főként megteremtik a bőséget a jó kedvhez.** Köszönetet mondtam ezért Jászberény adófizetői- és kultúrát pártoló közönségének, a helyi politika és közélet aktív szereplőinek, a JNSZ Megyei Önkormányzat bennünket segítő tagjainak és a Magyar Köztársaság kormányának.

A februári soros ülésen - a Költségvetési-, Tulajdonosi és Pénzügyi Bizottság javaslatára - első olvasatban **tárgyaltunk a költségvetési rendeletről.** Elmondtam, hogy **a rendeletervezet előkészítése az elmúlt év novemberére nyúlik vissza.** Azóta **számos egyeztetést végeztünk, amelynek eredményeként január 26-án minden képviselő kézhez vehette a munkaanyagot.** A beérkezett **módosító javaslatok a költségvetés lényegét, szerkezetét nem érintették.** Ezek után nem láttam akadályát, hogy elfogadjuk a 2009-es költségvetésünket, amelynek fő célja a működőképesség megtartása, és minél több uniós forrás elnyerése volt.

A költségvetés előkészítése mellett figyelmet fordítottam arra, hogy a lehető leggyorsabban valósuljanak meg a fejlesztéseink. Összefogást kezdeményeztem a 32-es főközlekedési út megerősítése ügyében. **Jászberényi tanácskozássra hívtam a 32-es számú főútvonal mellett lévő települések polgármestereit, valamint a Jász-Nagykun-Szolnok megyei és a Heves megyei közgyűlés elnökét a 32-es főút helyzetének értékelése, a szükséges lépések egyeztetése céljából.** A résztvevők kézjegyükkel látták el azt a szándéknyilatkozatot, amelyet eljuttattunk a közlekedési tárcának. Azt **javasoltuk, hogy a 2009-2010-es közlekedésfejlesztési Operatív Programba kerüljön be az elképzelésünk.** A Samsung vezetése is egyetértett és támogatta a kezdeményezést. Kiemeltem - az elkerülő út harmadik üteme kapcsán - Tamás Zoltán és Juhász Dániel szerepét, akik segítették a tervek gyors elkészítését.

Február közepén lakossági fórum keretében bemutattuk a Nirmana Építésziroda Kft. által készített Jászberényi Beszállítói Tudásközpont építési, engedélyezési tervét. Ezen a fórumon jeleztem, hogy szeretném újra testület elé vinni a kérdést.

Márciusban folytattuk a költségvetés vitáját, amit február 13-án első olvasatban már tárgyaltunk. Ekkor **abban állapotunk meg, hogy a bizottságok javaslatokat tesznek a bevételek növelésére, a kiadások csökkentésére. Módosító-indítványok érkeztek, amelyeknek jó részét (16-ból 12-öt) befogadtam.** Ráműttem arra, hogy egy polgármester önállóan nem tud költségvetést adni a városnak, ehhez kellenek a közreműködő képviselők, akik ténylegesen részt vesznek a munkában. Kifejtettem, hogy a további halogatás veszélyeket jelenthet városunk számára. Ha jövő hónapig az államkincstárhoz nem kerül be a költségvetésünk, bizonyos állami támogatásoktól eleshetünk. A testület a város legfelsőbb döntéshozó fóruma. A lakosság joggal várja el, hogy kellő időben a költségvetést elfogadjuk. **Hajnal-Nagy Gábor viszont olyan ügyrendi javaslatot tett, hogy szakítsuk meg a költségvetés tárgyalását, és a márciusi soros ülésen folytassuk a vitát.** Hajnal kifejtette, hogy egy 350 millió forintos összegű, úgynevezett „válság tartalékot” kíván képezni a költségvetésben, de a bizottság arról már nem tudott dönteni, hogy ezt a pénzt honnan vegyék el. A testület Hajnal-Nagy ügyrendi javaslatát elfogadta.

Március végén - a soros ülésen – harmadik alkalommal tűztük napirendre a költségvetés vitáját. Szántai Tibor ekkor összefoglalta azt, amiről az elmúlt két évben sokan és sokszor beszéltek azt, hogy Jászberény finanszírozza az egész Jászág egészségügyét, és majdnem az egész középfokú oktatását. Amíg nem döntjük el, hogy a nem kötelező feladatok közül miket adunk át más fenntartónak, addig a városnak szembe kell nézni a szűkös anyagi helyzetével. A középiskolák és a két szociális otthon működéséhez évente 400 milliót tesz hozzá a város. Hajnal-Nagy Gábor – mint a Költségvetési- Tulajdonosi-, Pénzügyi Bizottság elnöke - szintén egy régóta ismert helyzetet fogalmazott meg. Szerinte a struktúra hosszú távon nem tartható fenn. Ugyan hiány nem szerepel a költségvetésben, de ez csak fikció. Többet költünk, mint amennyit megengedhetnénk magunknak. Az elhangzott javaslatok közül többet befogadtam. Újra elmondtam, hogy a testületnek a kincstári józanság és ésszerűség, illetve elfogadott programunkkal szemben álló döntései elnehezítették költségvetési helyzetünket. Emlékeztettem arra, hogy éppen a képviselők által elmondottak miatt kértem fel már számos alkalommal a Költségvetési- Tulajdonosi-, Pénzügyi Bizottságot arra, hogy a költségvetés szerkezetére, a szükséges változtatásokra, mint szakbizottság tegyen javaslatot. Erre vonatkozóan azonban a bizottság nem tett javaslatot. A mozgástér ezek miatt még szűkebb mint az elmúlt években. A testület szinte valamennyi tagja felismerte a költségvetési problémákat, ám ennél tovább nem jutottak, nem jutottunk. **A Költségvetési- Tulajdonosi- Pénzügyi Bizottság nem javasolt „reformlépéseket”, de leszavazta azokat az**

előterjesztéseket, amelyek jelentős kiadáscsökkentést, vagy bevételnövelést eredményeztek volna. Ilyen volt a – már többször felhozott - jászladányi szociális otthon működtetésének megyei önkormányzat számára történő átadásának visszavonása, a kórházi költségvetés elengedése, a JBTK mint lehetséges bevételi forrás elutasítása stb. **Hangoztattam, hogy a költségvetési szerkezet ezek miatt is recseg-ropog, de a költségvetés elfogadásának újabb halasztása még komoly hátrányokat okozhat.** Végül 20 igen és 3 tartózkodás mellett elfogadtuk Jászberény 2009. évi költségvetését. Előre mutató volt, hogy **a képviselő-testület a költségvetés megszavazásakor elfogadott egy olyan javaslatot is, miszerint vizsgálatot indítunk annak érdekében, hogy milyen lehetőségek adódnak a kórház pénzügyi konszolidációjára.**

Előterjesztést nyújtottam be – a Liska József Erősáramú SZKI, Gimnázium és Kollégium Diákönkormányzata javaslatára - a közterületen történő dohányzás rendjéről szóló önkormányzati rendelet megalkotására. Több képviselő egyetértett abban, hogy a rendelet elfogadása jó lépés, de annak betartása nem lesz egyszerű. A testület támogatta rendeletet.

Április elején javaslatomra a Költségvetési-, Tulajdonosi- és Pénzügyi Bizottság, illetve a testület elé került a kórház finanszírozásának kérdése, a kórházat működtető társasággal együtt létrehozott vagyongazdálkodó kft. tevékenysége. A kérdés napirendre vételének indoka volt az is, hogy az átalakításkor ígért pozitív eredmény elmaradt, inkább passzívum képződött. Úgy ítélt meg, hogy ez a tulajdonosi önkormányzat beavatkozása nélkül nem fog csökkenni.

Április közepén Horuczi György a **PannErgy** üzletfejlesztési igazgatója **arról tájékoztatta a város lakosságát, hogy az előzetes ütemtervnek megfelelően befejezték az úgynevezett magnetotellurikus méréseket** a városban. Ennek során a kéregrétegek szerkezetét a Föld természetes elektromágnesességét felhasználó mérésorozattal térképezték fel. A mérések igazolták, hogy valóban létezik kitermelhető mennyiségű hőforrás a város térségében mélyen a földben.

Szádvári Gábor számos alkalommal kezdeményezte a képviselő-testületben, hogy a Jászberényi Állat- és Növénykert gazdálkodását az önkormányzat vizsgálja meg. Az elvégzett vizsgálatok mindig mindent rendben találtak. Ezt erősítette meg az Európai Állatkertek és Akváriumok Szövetségének (EAZA) a vizsgálata is, amely szervezethez bejelentette csatlakozási szándékát az intézmény. 2009 áprilisában újabb bizottság tartott szemlét. A szervezet amszterdami központi irodájából érkezett hozzánk dr. William van Lint és Németországból dr. Thomas Kauffels állatkert-igazgató és alaposan körülnéztek az állatkertben. Elmondták, hogy intézményünkön jól látszik a szakmai fejlődés. A külföldi vendégeket egy munkaebéden fogadtam és megerősítettem, hogy **az állatkert a város legnagyobb turisztikai látványossága**, hiszen évente 70-80 ezren keresik fel. Az önkormányzatnak eminens érdeke, hogy a szükséges forrásokat a jövőben is biztosítsa a működéshez.

Hagyományosan az áprilisi hónap az, amikor Jászberényben a Sportleg díjak átadását szerveztük meg Szántai Tibor vezetésével. 2009-ben is volt miből válogatni, ugyanis rengeteg figyelemre méltó eredmény született a legkülönbözőbb sportágakban. A jó eredményekhez bizonyosan hozzájárult az is, hogy **önkormányzatunk az előző ciklusokhoz képest lényegesen több forrást juttatott a sportlétesítmények felújításához, működtetéséhez, a sporttevékenység támogatásához**, illetve jelentősen **több állami támogatást kaptunk sportcéljaink megvalósításához.**

A Farmost Jászberényvel összekötő út felújítása okán arról számolhattam be a város lakosságának, hogy **jelentős eredményeket értünk el a közlekedési infrastruktúra területén**. Hangoztattam, hogy soha annyi burkolt út nem épült még a Jászságban, mint a mögöttünk hagyott négy-hat évben. Lakossági fórumon Tabajdi Csabával európai parlamenti képviselővel pedig arra mutattunk rá, hogy az unió az elmúlt öt évben rendkívüli mértékben hozzájárult Magyarország és benne Jászberény fejlődéséhez.

Kerékgyártó Attila a Közlekedésfejlesztési Koordinációs Központ megbízott főigazgatója arról tájékoztatott - ennek alapján pedig én a város lakosságát – hogy a válság miatt ugyan csúszik, de mégsem marad el a Jászberény közlekedése szempontjából nagy jelentőséggel bíró, „ADU” csomópontba tervezett körforgalom kiépítése. Az illetékes miniszter jóváhagyta azt a költségvetési ütemezési tervet, mely megteremti a forrást, többek közt a jászberényi ADU csomópont projektjének megvalósításához is.

Június elején az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság épületénél tartott ünnepségen Fózér Tibor tűzoltó parancsnokkal együtt átvettük a Renault Kerax típusú új vízszállítót. Az elmúlt években a Jászberényi Önkormányzati Hivatásos Tűzoltóság komoly eszközfejlesztésben részesült, ehhez az önkormányzatunk minden esetben biztosította a szükséges önerőt.

Jászberény képviseletében részt vettem a Törökszentmiklós-Surjányban az I.Jász-Kun Szalán. A Jászberényi Városháza előtt hajnali három órakor, szakadó esőben indultunk el, mintegy 18-an, futva, egymást váltva a rendezvény helyszínéig, kezünkben egy maroknyi jász földdel. A futócsapat teljesítménye Jászberény jó hírét erősítette a több ezres közönségben.

2009-ben is köszöntöttem nevelőinket a pedagógusnap alkalmából. A köszönet és hála kifejezése után arról beszéltem, hogy önkormányzatunk a lehetőségekhez mérten próbál segíteni azon, hogy munkakörülményeik javuljanak. Elmondtam, hogy néhány napja adtuk át a bővített bölcsődét, de már további 13 millió forintot nyertünk további bővítéséhez. Beszéltem arról, hogy 2010-ben elkezdődik a központi óvoda építése, míg a Gróf Apponyi Albert Általános Iskolában elkészült az akadály-mentesítés. Bizakodásomat fejeztem ki a Jászság Népi Együttes székházának felújítása ügyében is, hiszen ehhez 120 millió forintot a kormány, míg 80 milliót önkormányzatunk biztosított.

2009 júniusában ünnepelte a Palotásy János Zeneiskola fennállásának ötvenedik évfordulóját a Déryné Művelődési Központ dísztermében. Az ünnepségen köszöntöttem az „ünnepeltet” és az ünneplőket. Kiemeltem, hogy az iskola meghatározó szerepet tölt be Jászberény kulturális életében. Hangoztattam, hogy a zene örökérvényű, s az emberiséget több évezred óta „kíséri”. A gyermekeinknek tanulni kell a zenét is, hogy élvezhessék a pillanat örömét és szárnyakat kapjanak a kreativitásukhoz. Tímár Gábor igazgató az iskola alapítójáról, Bakki Józsefről és tehetséges növendékeiről beszélt, majd az iskola tanulói adtak nagyszerű koncertet.

Jászberény jó hírét az Európa Tanács (ET) tagjaként is igyekeztem szolgálni, annak ellenére, hogy ez a fórum közvetlenül nem városunk ügyeiről szól. Az ET-nek hét éven keresztül lehettem a tagja. 2009 júniusában jászberényi politikusként, és polgármesterként olyan kérdésekről beszéltem az ET közgyűlésén, amelyek minden európai polgárt érintenek. Hangoztattam, hogy kötelességünk közreműködni abban a törekvésben, hogy az emberi jólétet megteremtsük egy ökológiailag rendkívül törekeny bolygón, amelynek sérülékenységevel még mindig nagyon sokan nincsenek tisztában. Kiemeltem, hogy globális

problémák sokaságával állunk szemben, ahol a nemzeti kormányok, a nemzetközi intézmények erőfeszítései mellett fel kell hívnunk a figyelmet az egyes emberek szerepére és felelősségére a válság elleni küzdelemben. Nagyon nehéz hinni abban, hogy az egyes embernek hatása lehet globális kérdésekre, erős államokkal, szervezetekkel szemben, azonban megfontolandó, hogy mindnyájan európai, sőt globális polgárok vagyunk és **a világ függ a cselekedeteinktől**. Magatartásunk hozzájárul az európai és globális jóléthez. Úgy hiszem, hogy **városunk része ennek a rendszernek és fejlődését maga is előmozdítja**.

2009 júliusában, több képviselőtársam közreműködésével – köztük Velkei Zoltánnal – ünnepélyesen **átadtuk a felújított Jászberény Farmos közötti út mintegy kilenc kilométeres szakaszát**. A beruházás 415 millió forintba került. Külön öröm volt számomra, hogy a felújítás előkészítésében, az Észak-Alföldi Regionális Fejlesztési Tanács tagjaként közreműködhettem.

A **13-ak** az új testület megalakulását követően **a helyi közbeszerzéseket is úgy alakították át, hogy abban meghatározó befolyásuk lehessen**. A Tamás Zoltán által elnökként vezetett városfejlesztési bizottság lett a közbeszerzési bizottság, míg Juhász Dániel a bíráló bizottságot vezette, tagjainak Nagy Andrászt és Cserta Istvánnét választották. Megállapítható, **hogy a ciklus elején kialakított FIDESZ-SZDSZ összefogás, paktum (?) a közbeszerzések irányításának területén is érvényesült**. A **bizottságok működésük során néhány ügyben a város közvéleménye által is vitatott döntést hoztak**. A **piaci fahíd közbeszerzését követően ilyen volt a jászberényi városi újság kiadására kiírt pályázat**.

Balogh Béla már a májusi soros ülésén **hangoztatta, hogy a kiadói jogok pályázatának kiírása fazonírozott, és lényegében csak a kiválasztott cég neve és címe nincs leírva az anyagban**. A későbbi döntés lényegében ezt igazolta, hiszen **a bírálók olyan megoldást (pályázót) részesítettek előnyben, ami a városnak az elkövetkező öt évre 28 millió többletkiadást jelentett**, azaz hiába volt az AS-M Kft-nek éves szinten nettó értékben négy és fél millió forinttal jobb ajánlata az újság kiadására, mégsem Ő nyert. **Az AS-M Kft hangoztatta, hogy valódi versenyzetetésről így nemigen lehet beszélni**. Az AS-M Kft levélben arról értesített, hogy a Közbeszerzési Döntőbizottság elé viszi a jászberényi városi újságról meghozott döntést, ezért arra kértek, hogy az ügy tisztázásáig ne írjam alá az újság kiadásának támogatásáról szóló szerződést. Ilyen előzmények után természetesen **kivizsgáltam az ügyet**, tekintettel arra is, hogy én ezen bizottságok ülésein az új szabályaink értelmében nem lehetek jelen, így közvetlen tapasztalatom erről a közbeszerzésről sem volt. **A vizsgálatok jogsértést nem tártak fel**.

Juhász Dániel mellett örömmel vállaltam fel az Új Színházért Alapítvány támogatását. A testület úgy döntött, hogy 5,2 millió forintot biztosít arra, hogy az eddig moziként hasznosított épületben egy befogadó színház jöhessen létre.

A 12. Jász Expót Fejér Andorral, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közgyűlés elnökével nyitottuk meg. Elnök úr elmondta, hogy kistérségünk gazdasága jelentős, és a vállalkozások egy része becsületbeli ügynek is tekinti az expón való megjelenést. Köszöntőmben azt emeltem ki, hogy bár a Jászság az Észak-Alföldi Régió gazdaságának egyik súlypontja, fontos hogy tovább lépjünk a szolnoki kistérséggel összefogva a kutatás-fejlesztésben, innovációban. **A helyi vállalkozásoknak megköszöntem, hogy munkahelyeket biztosítanak és helyi adót fizetnek, melyek a város fejlődésének alapját adják**.

Augusztusban a harmadik alkalommal megrendezett magyar-magyar konferencián arról beszéltem, hogy minden nemzetnek, így a magyarnak is el kell tudnia helyezni magát a nemzetek sorában, fel kell ismernie történelmi feladatait. Magyarország a történelem során többször alulmaradt, területét felosztották, lakosságának jelentős része a határokon túl él. Ez utat és feladatot szab a külpolitikának, az országgyűlésnek, de a civilszervezeteknek, az önkormányzatoknak, magánembereknek is, hogy ezek a magyar közösségek identitásukat megőrizhessék. Kiemeltem, hogy van még egy olyan üzenet, amit mi jászok még inkább magunkénak érzünk. Az **1745-ös redemptió arra predesztinál bennünket, hogy nemcsak a határon túli közösségek egyéni, hanem kollektív jogaiért is harcoljunk.** Jászberény elismerését jelentette, hogy Német Zsolt a Fidesz külpolitikusa és Szabó Vilmos a kormány külügyi államtitkára egymás mellett, együttesen támogatta céljainkat. Sajnos ez a támogatás és együttes kiállás, már nem jellemezte a 2010-ben megrendezett, negyedik magyar-magyar tanácskozást.

Szuh Zsuzsanna és Sas János képviselőtársammal sajtótájékoztatót számoltunk be a város közvéleményének testvérvárosunk, **az olaszországi Conselve Sant' Agostino ünnepéről.** A nyolcfős delegácót rendkívül kiemelt figyelemmel kalauzolták Conselvében. Ez az odafigyelés elsősorban Jászberény és polgárainak elismerését jelentette.

2009 szeptember elején tájékoztattam Jászberény város lakosságát és a szélesebb közvéleményt, hogy a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Miniszter, Varga István a Jászberényi Beszállítói Tudásközpont (JBTK) gazdaságfejlesztési egységeinek kialakítása című kiemelt projekt akciótervi nevesítésének visszavonásáról értesített. Elmondtam, hogy a JBTK terve az előkészítés utolsó szakaszában nem kapott kellő támogatást a folytatáshoz Jászberény Város Önkormányzata képviselőtestületének tagjaitól. Bizakodásomat fejeztem ki, hogy az Észak-Alföldi régió kutatás-fejlesztést, inkubációt, a magas hozzáadott értékű termelést előmozdító további projektjei megvalósulnak és ezek pozitív hatással lesznek Jászberényre. **Elmondtam, hogy a JBTK visszavonása után nem maradt más lehetőség mint támogatni Szolnok városnak a mi JBTK projektünkhöz hasonló tervét és bízni abban, hogy annak megvalósulása megyénkre és városunkra is gazdaságfejlesztő hatással lesz. Megköszöntem mindazok munkáját és támogatását, akik a JBTK előkészítésében szerepet vállaltak. Rámutattam, hogy ezek az erőfeszítéseik nem voltak hiábavalóak. Felmutatták azt, hogy van elképzelés és igény Jászberény versenyképességének és vonzerejének növeléséhez.**

„Az egyik szemünk sír, a másik nevet” ezzel a mondattal kezdtem az önkormányzati beruházásokról címmel hirdetett lakossági fórumot szeptember 24-én. Elmondtam, hogy van okunk az öröme és sajnós a bánatra is. Öröme azért, mert **komoly pályázati forrásokhoz jut városunk,** míg bánatra azért mert, **ennél még többre is juthatnánk, ha tartanánk eredeti, a polgármesteri programban meghatározott irányt és a pártpolitikai érdekek helyett a városérdekét részesítenénk előnyben.** Hangsúlyoztam, hogy 2006-ban, amikor a mostani városvezetés bizalmat kapott, a lakosság azt várta el, hogy az addiginál gyorsabb ütemű legyen Jászberény fejlődése. Ez sikerült. Ám ebben a helyi fejlesztésben sajnós a helyi vállalkozások kevesebb lehetőséghez jutnak.

Szeptember végén egy másik fórumra is meghívtam a jászberényieket. Kollégáimmal a funkcióbővítő integrált településközpont fejlesztés pályázati anyagát mutattuk be. Elmondtuk, hogy megújul a Déryné Művelődési Központ és a Lehel Vezér Gimnázium homlokzata, nyilvános WC épül és közterületek restaurációjára is sor kerül, így a

Szentháromság tér, Fürdő utca és Zagyva part sétány lesz élhetőbb elnyert uniós források segítségével.

Az őszi folyamán számos **egyeztető megbeszélést kezdeményeztem politikusokkal, szakemberekkel, helyi vállalkozások vezetőivel arról, hogyan lehetne Jászberény gazdaságát élénkíteni?** Hogyan lehet a munkanélküliséget csökkenteni? E két kérdés jegyében tárgyaltunk önkormányzati képviselő társaim részvételével Simon Gáborral, a Szociális és Munkaügyi Minisztérium államtitkárával, a munkaügyi központ helyi kirendeltsége vezetőjével a Kód Kft. és a Jász-Plasztik Kft.-vezetőivel. Ezt a célt szolgálta a dr. Csorján Balázssal, az ITD Hungary Magyar Befektetési és Kereskedelem-fejlesztési Ügynökség Észak-Alföldi Regionális Képviselőtársam vezetőjével megszervezett konzultáció is. Ezen megbeszélések eredménye, hogy a JÖSZ-ben kistérségi foglalkoztatási paktum előkészítése kezdődött, illetve helyi klaszterek fejlesztéséhez adtunk hatékony segítséget.

Képviselőtársaim kezdeményezésére együttműködési megállapodást írtam Peter Balaž-zsal, a szlovákiai Topolcsány polgármesterével. A két város általános iskolái közötti kapcsolat már évekre nyúlt vissza és alapot adott egy fokozottabb együttműködés kialakítására, ami elvezethet egy testvérvárosi kapcsolat létrehozására is. A polgármesteri program elfogadásakor egy török és egy erdélyi testvérvárosi kapcsolat kialakítása mellett szavaztunk, de utóbb egy ukrán és egy szlovák mellett érveltek képviselőtársaim.

A Lehel Sport Kht. Strandfürdőjét, az un. hűtőgépgyári strandot **2009 közepén az ÁNTSZ** - sokak meglepetésére, de nem minden előzmény nélkül - **bezárta. Szabóné Gara Irén környezetvédelmi tanácsnokot azzal bíztam meg, hogy járjon el** az engedélyező hatóságoknál, a vízvizsgálatot végző laboratóriumban és minden olyan városi vállalatunknál, amelyeknek valamilyen köze lehet a strand bezárásához és újraindításához. Szabóné akként összegezte tapasztalatait, hogy **Csiszár György ügyvezető bizonyította alkalmatlanságát** és felelőtlenségét a strand üzemeltetése kapcsán. Nem tartotta be a jogszabályokat és az előírásokat. Ahogy az ÁNTSZ a határozatában írta: **„veszélyeztette a fürdőzők egészségét.”** Képviselő asszony javasolta, hogy a felelős pénzügyi bizottság mást bízjon meg a strandon folyó 20-21 millió forintos munkálatok irányításával, illetve kezdeményezze az ügyvezetővel szemben a fegyelmi eljárást. Az ügygel összefüggésben büntetőeljárás van folyamatban.

Dr. Csáky Györggyel a Magyar Posta Zrt. igazgatósági elnökével **átadtuk a felújított berényi főpostát.** A 10,5 millió forintba kerülő munkálatokkal modernebb, korszerűbb környezetet alakított ki a társaság. A felújítással a posta kényelmesebb lett az ügyfeleknek és jobb munkakörülményeket teremtett a kollégáknak.

2009 őszén ünnepelte 50 éves jubileumi évfordulóját a Liska József Erősáramú Szakközépiskola, Gimnázium és Kollégium, városunk meghatározó oktatási intézménye. Az ünnepségen képviselőtársaim elismerését is kifejezhettem az iskolának.

Önkormányzatunk méltón tisztelgett a jászkun huszárok előtt azzal, hogy támogatta kegyeleti emlékhely létrehozását a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum díszudvarán. Számos jászberényi – hagyományainkhoz illően - vett részt a budapesti avató ünnepségen.

A város közéletét felkavaró cikket tett közzé a Blikk újság Hórvölgyi László jászberényi plébánosról. Az országos sajtó megkeresett engem is, hogy minősítsem az esetet. Hangsúlyoztam, hogy a plébánost közéleti tevékenysége alapján ítélik meg a városban, és abban soha semmilyen kivetni valót nem találhattak. Arra intettem mindenkit, hogy ne

vonjanak le elhamarkodott következtetéseket a cikkből, várják meg ezzel a vizsgálat végét. Tovább borzolta a kedélyeket, hogy néhány hét múlva **tűz keletkezett a Barátok templomában**. A megfelelő tájékoztatás és a köznyugalom helyreállítása érdekében még szombaton este sajtótájékoztatót tartottam a tűzoltóparancsnok és a rendőrkapitány bevonásával. Később megbeszélést folytattam TERNYÁK Csaba egri érsekkel és HILLER István miniszterrel az ügyről. Miniszter Urat arra kértem, hogy támogassa a felújítást. **HILLER István – röviddel ezután - milliós támogatást nyújtott a helyreállításhoz.**

A **20 éves jubileumát ünneplő a Berényi Műhely** Őszi tárlatát nyithattam meg a Dérnyé Művelődési Központ dísztermében. Úgy fogalmaztam, hogy a kiállított képek szívünknek és lelkünknek való módon beszélnek hozzánk. A Berényi Műhely művészei megmutatják nekünk a pusztítással teli világ felszíne alatt megbújó alkotással teli emberi és természeti szépségeket. Hangsúlyoztam, hogy az alkotás valahol isteni teremtés, ebben rejlik valódi emberi lényegünk.

2009-ben is méltó módon emlékezett Jászberény város lakossága az 1956-os forradalomra. A város által adott fogadáson arról beszéltem, hogy talán kevés idő telt még el az események óta, hogy mindent a helyén értékeljünk, ugyanakkor az is igaz, hogy 53 év távlatából már halványulnak az emlékek, ugyanarra mások, másként emlékeznek. Igaz, akkor a **szabadságharc és forradalom elbukott, ám 33 évvel később kaptunk egy másik esélyt a szabadságra.** Ma pedig már az Európai Unió tagjaként élhetünk is szabadságunkkal. Mi választhatjuk meg, hogy mikor, milyen szervezetbe akarunk belépni, nem pedig külső nyomásra kell cselekednünk. Köszönetet mondtam az 56-osoknak, akik nagyon sokat tettek azért, hogy három évtizeddel később valóban szabaddá válhassunk.

Szántai Tibor az egészségügyi és sport bizottság elnöke októberi sajtónyilatkozatában **kiemelte, hogy Újabb 115 millió kell a kórház túléléséhez.** A testület ezen újabb összeggel ismét támogatta a kórházat. Ezt követően **levélben kerestem meg Székely Tamás egészségügyi minisztert** annak érdekében, hogy **működjön közre a Szent Erzsébet Kórház negatív pénzügyi folyamatainak megállításában és egy kedvező irány kialakításában.** Kifejtettem, hogy **Jászberény város önkormányzata** a Szent Erzsébet Kórház fejlesztése és működtetése érdekében, **a tőlünk elvárható mértéket jelentősen meghaladó összegű, pénzügyi áldozatot vállalt az elmúlt három évben, amely vállalás alapvetően elnehezítette Jászberény költségvetési helyzetét.** A város adósságállománya lényegében a kórházi kiadások okán növekedett. Ennek ellenére intézményünk 18 jársági település polgárainak továbbra is nyújtja az egészségügyi ellátást, miközben a szolgáltatást igénybevevő önkormányzatok közül kizárólag Jászberény áll helyt, a központi finanszírozás csökken, az intézmény belső folyamatainak irányítására pedig - az átalakulás okán is – befolyásolási képességünk nagymértékben csökkent. A tárcsa a kórház lehetséges belső forrásaira, további megtakarításokra mutatott rá, míg a kórház vezetése a központi finanszírozást okolja a negatív pénzügyi folyamatokért, miközben a növekvő hiányt Jászberény adófizetői finanszírozzák. Az egymásra „mutogatás” közben lehetetlen helyzetbe került önkormányzatunk: vagy a kórházát hagyja bukni, vagy a várost adósítja el.

Városunkban tartotta XXII. Háztartási Készülék Szemináriumát a Gépipari Tudományos Egyesület (GTE) Háztartási Gépek Szakosztálya. Az egyesület konferenciáján köszöntöttem a résztvevőket. Hangoztattam, hogy a politikának és a gazdaságnak is lehetnek kapcsolódási pontjai. Különösen akkor, amikor a gazdasági válság érinti térségünket is. Kiemeltem, hogy a munkanélküliséggel mindenképpen foglalkozni kell az önkormányzatoknak. Nálunk is szóba került egy szociális paktum létrehozása is, melyben a munkaadók és mi is érdekeltek

vagyunk. Közös célunk, hogy mielőbb és minél jobban, lehetőleg nyertesként kerüljünk ki a válságból. Nyitottak vagyunk az együttműködésre, s reméljük, hogy ennek lesz is eredménye.

Képviselőtársaimmal együtt október 28-án a Szatmári Malom új épületének és a hozzátartozó csomagolóüzemének az ünnepélyes átadásán vehettünk részt Szatmári Zoltán meghívására. Örömmel hallottuk, hogy mind a műszaki, mind a minőségi, környezetvédelmi, hatékonysági elvárások is teljesülhetnek, amire a Fürdő utcai malomban már nem volt lehetőség. Pohárköszöntőmben gratuláltam Szatmári Zoltánnak és munkatársainak ahhoz, hogy a gazdasági válság ellenére ilyen nagy beruházást megvalósítottak Jászberényben. Ez mindenképpen örvendetes, hiszen a cég termelésének növekedése újabb munkahelyeket teremt és az önkormányzatnak helyi adóbevételt.

Október végén **ünnepeltük a Jász Múzeum alapításának 135-ik évfordulóját**. Hortiné dr. Bathó Edit vezetésével nagyszerű ünnepséget szerveztek a Déryné Művelődési Központban. Köszöntőmben felidéztem Sípos Orbán szellemét és dicsértem a múzeum dolgozóinak lelkiismeretes és szakszerű munkáját, amellyel az év múzeuma is lehetett a Jász Múzeum. A múzeum gyűjteményét azzal gyarapítottam, hogy egy barokk faragott ágyat ajándékoztam az intézménynek.

Jászberény város történetében egyedülálló és **rendkívül rossz lépés volt, hogy Juhász Dániel** vezetésével **a testület arra hivatkozva nem fogadta el Halmai Ferenc városi rendőrkapitány beszámolóját, hogy ezzel a szavazással bizonyos politikai erőknek kívánnak üzeni**. Juhász akként nyilatkozott, hogy ez nem a helyi rendőrök kritikája. Balogh Béla szerint viszont ezzel a szavazással éppen a rendőrséget bizonytalanítják el, holott a feladatuk éppen ezzel ellenkező. Segíteniük kellene őket például azzal, hogy ha a rendőrségi beszámoló tartalma és eredményei jók, akkor azt nem szavazzák le. Álláspontja szerint **egy olyan területen is megjelent a pártpolitika, ahol semmi keresnivalója nincsen**. A megyei rendőrfőkapitány ezzel kapcsolatban levelet intézett önkormányzatunkhoz és arról tudakozódott, hogy az egyes képviselők konkrétan mivel nem elégedettek. A kérdést továbbítottam a képviselőkhöz. Válasz egyedül Nagy Andrástól érkezett.

Korábban utaltam rá, hogy **Nagy András és Juhász Dániel** még a nyár folyamán **kezdeményezték nálam, hogy az önkormányzati társaságok, cégek feletti tulajdonosi jogokat a költségvetési- tulajdonosi- és pénzügyi bizottság kezéből helyezzük vissza a testülethez**. Vállalták, hogy az erre vonatkozó előterjesztést mielőbb előkészítik. Erre azonban nem került sor. **Később Balogh Béla indítványozta ezt, de a testület - Nagy András javaslatára - még napirendre sem vette a kérdést**. Álláspontja szerint – amit kezdettől magam is osztottam - már az eredeti javaslat is hibás volt, melynek alapján egy zárt ülésen hozott döntés után a tulajdonosi jogok ehhez a bizottsághoz kerültek, hiszen ezzel szűkültek a testület jogai, kizárták a testület többségét, és az igazi tulajdonost, a város nyilvánosságát a döntéshozatalból. **Balogh Béla arra is rámutatott, hogy személyi összefonódások vannak a bizottsági tagok és a gazdasági társaságok között**. Hajnal-Nagy Gábor a pénzügyi költségvetési és tulajdonosi bizottság elnöke, de a JVV Zrt. felügyelő-bizottságának is tagja. Berke István pénzügyi bizottsági tag a Szent Erzsébet Kórház Nonprofit Kft. felügyelő-bizottságának is tagja. Sas János pedig a pénzügyi bizottsági tagsága mellett elnöke a JVV Zrt. felügyelő-bizottságának, tagja a Lehel Sport Nonprofit Kft. felügyelő-bizottságának és tagja a gazdasági- és mezőgazdasági bizottságnak is. **Sas János a teljes összekötő személy szinte valamennyi gazdasági társaság vagyongazdálkodása között**. Balogh Béla javasolta, hogy a testület vizsgálja meg a JVV Zrt. átstrukturálásának lehetőségét, szerinte a Jászvíz Kft-t és a Berénykom Kft-t közvetlen önkormányzati irányítás alá kell venni annak érdekében,

hogy a jövőben feladataikat célszerűbben és a jogszabályokhoz igazodva tudják ellátni. Javasolta azt is, hogy a JVV Zrt.-be kerüljön be az egészségügyi vagyonkezelő, a sportvagyon pedig vagy teljes egészében kerüljön önálló társaságba vagy találják meg a helyét szintén ezen a vagyonkezelőn belül. Balogh Béla szerint ki kell alakítani egy olyan gazdasági szolgáltató társaságot, mely a városi tulajdonú gazdasági társaságok ügyvitelét szakszerűen végzi. Ezeket a javaslatokat a testület elvetette.

A Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. beruházásában, teljes egészében állami és EU-s finanszírozásban, **határidőre elkészült a Jászberényt dél-keleti irányból elkerülő, 31-32. számú utak második szakasza.** Az ünnepélyes avatáson köszönetet mondtam a beruházásban közreműködőknek és rámutattam arra, hogy az elmúlt években sokat fejlődött a város úthálózata.

Novemberben újabb lakossági fórumot tartottam a városházán, ahol azt is elmondtam, hogy a JBTK után új gazdasági stratégiát kell kialakítanunk. Valamit tenni kell a huszárlaktanyával is. Ráműtöttem arra, hogy a tudásközpont ügye ugyan elbukott, azonban az önkormányzat felelőssége még most is fennáll az épülettel. A helyi gazdaság élénkítése sem lehet mellékes szempont, még akkor sem, ha Jászberényben és a Jászságban több multinacionális cég telepedett meg, és fejlesztéseikkel a térség meghatározó szereplői. Tájékoztattam a lakosokat, hogy formálódik a Szolnok-Jászberény gazdasági tengely, melyben a kutatás-fejlesztés területe is kiemelten szerepel.

A képviselő-testület egyhangúlag elfogadta az önkormányzat 2009. I-III. negyedévi költségvetésének végrehajtásáról szóló jelentést. A vitánál **hangoztattam, hogy az átláthatóság minél következetesebb biztosítása fontos,** az itt tapasztalható hiányosságokat pótolni kell. **Egyhangúlag fogadtuk el a város 2010. évi előzetes gazdasági programját is.** Az összhang azonban ekkor sem jellemzett minden ügyet. Néhány képviselő ismét „nagypolitikát csinált.” Baranyi László, Berke István, Cserta Istvánné, Hajnal-Nagy Gábor, Juhász Dániel, Sas János, Szádvári Gábor és Tamás Zoltán a Magyar Köztársaság Országgyűlése előtt levő 2010. évi költségvetés elutasítására címmel olyan előterjesztést javasolt, amelyben **arra kértek,** mint a Felső-Jászság országgyűlési képviselőjét, **hogy 2009. november 30-án a Magyar Köztársaság Országgyűlésében a 2010. évi költségvetést a végszavazásnál ne támogassam.** A javaslat sok ellentmondást hordozott, de különösen az volt paradox, hogy még egy óra sem telt azóta, hogy Jászberény gazdasági programjára minden képviselő igen gombot nyomott, amelynek viszont a központi büdzsé elfogadása jelenti az alapját. Ha az országgyűlési képviselők – köztük én - nem fogadjuk el a parlamentben a költségelőirányzatot, akkor az fejlesztéseink pénzhiány miatti leállítását vonhatja maga után. A városi fejlesztéseink uniós támogatását veszélyeztető előterjesztés szerencsére nem kapott többséget.

A ciklus alatt **lakossági fórumokat szerveztem és tartottam** különféle ügyekben, de **elmentem képviselőtársaim fórumaira is,** függetlenül attól, hogy hívtak vagy sem. Részt vettem Tamás Zoltán, Nagy András, Szabóné Gara Irén, Velkei Zoltán, Bethlendy Béla és Dézsi Zoltán lakossági fórumain.

Kórházi kérdésekben egyeztetésre hívtam meg november végén a testület bizottsági elnökeit, a pénzügyi, költségvetési és tulajdonosi bizottság tagjait. Meghívót kapott az egészségügyi tárca és a regionális egészségügyi tanács is, illetve Kovácsy Zsombor, aki az Egészségbiztosítási Felügyelet elnöke volt. A kórházat dr. Szabó Tamás, a Szent Erzsébet Kórházat működtető gazdasági társaság ügyvezető igazgatója képviselte. Az egyeztetést

követően a költségvetési- tulajdonosi- és pénzügyi bizottság - több hónapos halogatást követően - úgy határozott, hogy felkér egy külső szakmai céget, hogy világítsák át a kórházat. A bizottság lényegében a költségvetési rendeletben előírt kötelezettségének tett eleget, amikor az ILEX Kft-nek adott erre megbízást.

Köszöntöttem a 1989 decemberében alakult, húsz éves Jászkürtöt. Kiemeltem meghatározó szerepét a város közéletének- és közvéleményének formálásában. Ez a meghatározó szerep az elmúlt időszakban vitákat is kiváltott a város közvéleményénél. **Az új szerkesztő új szemléletet hozott, amely sokak nem-tetszését váltotta ki. A Jászkürtnek sajtóperekkel kellett szembenéznie, amelynek a vége az volt, hogy az újságot helyreigazításokra kötelezte a bíróság.**

Az év végén újabb polgármesteri vétóra volt szükség, hogy a város közösségi közlekedésére kiírt pályázat ügyében határozatot hozzunk. Csak a Jászkun Volán tett érvényes ajánlatot, ami viszont nem tetszett sok képviselőnek, így rendre leszavazták azt. Végül 14 felelős képviselő támogatta az előterjesztést. Ennek alapján nagyobb járatszámmal és magasabb színvonalon kezdett működni a rendszer. Ez több pénzbe került, de a lakosság érdekében ezt fel kellett vállalni. Pozitív volt ennek a döntésnek az üzenete a helyi munkáltatók felé is, akik közül többen a soros ülésen hozott kedvezőtlen döntés után aggodalmukat fejezték ki, mert jó ideig nem látszódott a probléma megnyugtató megoldása.

A 2009-es évet úgy zártuk, – a válság ellenére – hogy a város pénzügyi helyzete stabil maradt. A város adósságállománya a 2009-es évben, nem nőtt, eközben komoly fejlesztések indultak, és indulhatnak a városban, amelyekhez biztosítottuk és biztosítani tudjuk az önerőt. Jó fejlemény volt az év végén, hogy egyhangúlag fogadtuk el a 2010-es évre szóló költségvetési koncepciót. Emellett hiányoltam egy felelősebb magatartást képviselőtársaimtól. A képviselők többsége ugyanis nem akart, szembe nézni számos problémával. Az utolsó képviselő-testületi üléseken is több olyan kérdést vettek le napirendről, melyek megoldását nem lehet sokáig halogatni. A két legfontosabb ezek közül a J V V Zrt. működése, szervezeti átalakítása és a Szent Erzsébet Kórház 2009. évi üzleti tervétől való eltérés okai voltak.

2010 –a ciklus zárása

Az új év rendhagyóan, azaz kórházi ügyekkel kezdődött. A Magyar Nemzet cikket közölt a Szent Erzsébet Kórház átalakításáról, helyzetéről. Az írás - amely Szabó Tamás ügyvezető nyilatkozatára épült – sok tekintetben nem a valóságot tükrözte, ezért arra kértem az ügyvezetőt, hogy közösen jelentessünk meg egy helyreigazító közleményt. Szabó Tamás elzárkózott ettől. Közben a Dalkia újabb követeléssel keresete meg önkormányzatunkat. A társaság azt követelte, hogy rövid határidővel adjuk át számára a kórházunkban használt, de a saját tulajdonában lévő eszközeit. További problémát jelentett, hogy a nonprofit kft. vezetői úgy léptettek életbe „megszorító intézkedéseket a kórházban, hogy erről nem egyeztettek és nem tájékoztatták kellően a tulajdonosi önkormányzatot.

A „gyűjtőutak” rehabilitációjával kapcsolatban záró fórumot tartottunk. Elmondtam, hogy a 2002 óta szaporodó állami- uniós- és helyi forrásokból megvalósult projektek bizonyosan közrehatnak abban, hogy a jászberényiek szeretik városukat, azt élhetőnek tartják. Tájékoztattam a lakosságot, hogy ebben az évben még több fejlesztés indul mint az elmúlt években. Ennek összege több mint 4 milliárd forint, amelyből 3,1 milliárd a támogatás és 1,1 milliárd városunk önereje.

2009-ben arra tettem javaslatot a szolnoki városvezetésnek, hogy a Jászberény-Szolnok gazdasági tengely gondolatát ültessük át a gyakorlatba, tekintettel a 31-32 sz. főútvonal ügyében kifejtett eredményes fellépésünkre is. A tapasztalat arra mutatott, hogy JNSZ Megye gazdaságilag meghatározó két városának és kistérségének több ügyben össze kellene fognia, mert a folyamatosan jelentkező kihívások, a megye érdekében szükséges fellépés a régióban kikényszerítik az együttműködést, a távlatos gondolkodást. A **Jászberény-Szolnok tengely** gazdasági együttműködésének élénkítésére elnevezésű okirat – amelyet önkormányzatunk képviselő-testülete tárgyalta és jóváhagyott - a gazdaságfejlesztés irányairól, az innovációról, a turizmus fejlesztéséről szólt. Az **ünnepélyes aláírásra 2010. január 18-án került sor** Szolnokon. Az okiratot kézjegyével ellátta – a két város polgármesterén túlmenően - Fejér Andor, a megyei közgyűlés elnöke és Hajdú László a Jászsági Többcélú Társulás elnöke

Többször felmerült a ciklusban, így 2010 elején is, hogy **az önkormányzat bizottságai közül a legfontosabb a költségvetési- tulajdonosi- és pénzügyi bizottság**. Különösen így van ez a költségvetés tervezésének időszakában, de Jászberényben az év egészében, ugyanis a képviselőtestület rendkívül komoly hatáskörrel ruházta fel ezt a „szuperbizottságot”. **Ennek a bizottságnak érteni, megfelelően tervezni és irányítani kell a város pénzügyi- és vagyoni (tulajdonosi) viszonyait. A „szuperbizottság” az eltelt négy évben azonban nem tudott érdemi eredményt elérni a város költségvetésének szerkezeti átalakításában. Ráadásul egy kiadáscsökkentő és bevételnövelő lépéssorozatban sem volt partnerem** (pl. a Jászládányi Szociális Otthon megyének történő átadása, a kötvénykibocsátás kérdése, kórházi kiadások elengedése és az ide általam kiküldeni rendelt önkormányzati biztos kérdése, a JBTK megvalósítása, a JVVZRT átalakítása stb.). **A bizottság nem tudta kellő hatékonysággal gyakorolni az ide telepített tulajdonosi jogokat sem.** Véltetően ezt felismerték, mégsem járultak hozzá, hogy ezek a jogok kerüljenek vissza a testülethez. Időnként olyan ügyekben döntöttek, ami személyükben őket, azaz a bizottság tagjait is érintették, de elfogultságot, vagy személyes érintettséget nem jelentettek be. Szavaztak arról, hogy milyen javadalmazásban részesüljenek. Olyan határozatot hoztak, hogy az FB elnök – Sas János – maximum a minimálbér ötszörösét, azaz bruttó 367 500 forintot kaphasson, a tagok pedig akár a minimálbér háromszorosát vehessék fel. A bizottság nem támogatta kellően a Vízközmű, a Kincstár és a Gróf Apponyi Albert Általános Iskolában történt visszasságok kivizsgálását sem, később pedig az ILEX javaslatainak megfelelő intézkedések meghozatalát a kórházi cégeknél. Gyakran előfordult az a lehetetlen helyzet, hogy a JVVZRT arra hivatkozva nem adott számomra tájékoztatást, hogy előzetes engedélyt erre a bizottságtól nem kapott. Nem mutatott különösebb érdeklődést a bizottság akkor sem, amikor kiderült, hogy a kórházi önkormányzati cégek hónapokon át nem könyveltek le bizonylatokat.

2010 februárban – a rendszerváltás óta először - **rendkívüli közmeghallgatást hívtam össze** annak érdekében, hogy tájékoztassam a lakosságot a 2010 évi költségvetés tervezetéről. Erre vonatkozóan különösebb észrevétel, illetve kérdés nem érkezett, ugyanakkor a napirendhez nem tartozó ügyekben komoly polémia alakult ki.

Néhány képviselőtársam **előterjesztést nyújtott be Jászberény város honlapja fórum rovatának szüneteltetéséről.** Az előterjesztést az önkormányzat érdekének sértőnek minősítettem, **polgármesteri vétőt emeltem** és kezdeményeztem az előterjesztés ismételt megtárgyalását. Úgy láttam, hogy a sajtószabadság korlátozása több kárt okoz, mint amennyi előnyt hoz néhány becsületsértő írás kiszűrése. A fórum rovat ennek köszönhetően lényegében korlátozás nélkül működött a választások idején.

Februárban a képviselő-testület 9 milliárd 453 millió 668 ezer forint bevételi és kiadási főösszeggel elfogadta Jászberény 2010 évi költségvetését. Ahogyan az elmúlt négy évben többször is történt, **ekkor is az utolsó pillanatban nyújtottak be módosító javaslatokkal a 13-ak** (korábban 17-ek). Ezek a javaslatok közel félmilliárdos változtatásokat jelentettek a tervezeten. Ráadásul önellentmondó módon, hiszen a költségvetés bevételi oldalára 180 milliós részvényértékesítést állítottak be, amit néhány héttel azelőtt kétszer is leszavaztak. Ugyanígy érthetetlen volt, hogy miért vonnak el az intézményektől 3-5%-ot, amikor néhány nappal korábban a 3%-os zárolás ellen érveltek. Bevételeként jelölték meg a gondozóház értékesítéséből befolyó összegeket, amikor oda addig városházi funkciókat szántak. A szándékok tisztaságát vonta kétségbe, hogy az egyik képviselő kijelentette, nem biztos, hogy elakarják adni a gondozóházat. Szóltam arról, hogy **kedvező folyamatok is megjelentek a költségvetésben.** Rögzítettem, hogy **"Marshall szintű" EU-s forrásokat nyert a város**, ami polgármesteri programom egyik legfontosabb vállalása volt. Abban bizakodtam, hogy az elnyert támogatásokkal finanszírozott projektek nagy része kedvező hatást fejt ki 2010-ben. **Pozitív külső hatás volt az is, hogy a kormányzat intézményeink működéséhez** (kórház), **fejlesztéseink önerejéhez** (út és kórház) **vagy más elképzelésekhez** (JNE székház, jégpálya) **sok száz-millió forintot nyújtott számunkra.** A költségvetés vitáját bonyolította, hogy a 13-ak közül néhányan „kiszakadtak”, de az ott maradók között is küzdelem folyt a költségvetési pénzek elosztásán. Az előzményekhez tartozott, hogy a 13-ak fő erejét biztosító fideszes képviselők helyi szervezetét feloszlatták. Nyilvánvalóan azért, mert Ők egymással sem tudtak megegyezni, ezért ezek a viták részben áttevődtek a testületbe, illetve hátráltatták a munkát. Ez a helyi pártválság – ahogyan azt Nagy János a Jászkiút hasábjain taglalta - nem tett jót a városnak. Időnként arról beszéltek, hogy kiadás- és adósság csökkentést akarnak, meg a helyi gazdaság élénkítését, aztán ezzel gyökeresen szembementek. Ezt a tényt az is igazolja, hogy kezdetben támogatták a jászladányi szociális otthon működtetésének a megye részére történő átadását, a Tudásközpontot, a geotermikus energia hasznosítását, a kórházi költségek csökkentését stb. majd ezeket elvetették. Talán a szerencse is közrehatott abban, hogy az öt-milliárdos kötvénykibocsátást nem sikerült keresztül vinniük és ezzel nem adósították el végérvényesen a várost. Ugyanakkor az is egyre nyilvánvalóbbá vált, **hogy a kórház működtetésére alkalmazott juhászi modell jótékony hatása óriási illúzió volt.** **A 2010-es költségvetés legfőbb erénye azonban az volt, hogy biztosította** (biztosítja) **a város működését és a fejlesztéseket.** **Súlyos problémának látom, hogy a kórházon kívül nincs a képviselőtestületben a többi intézménynek komoly "lobbistája", illetve a kórházat nem azonos mércével mérték.** A kórháznak ebben az évben is minden igénye teljesült, míg a legtöbb intézmény az év végére "kivérezhet". Erre nem az a helyes válasz, hogy „akkor majd megmentjük”, mert ezt az "elvet" akkor a kórháznál is alkalmazni kellene. **Az önkormányzat működési bevételei** (helyi adók, átengedett adók, intézményi bevételek) - **a korábbi évekhez hasonlóan - stabilan tervezhetőek voltak**, és ez a 3,3-3,4 Mrd Ft megfelelő alapot nyújt a működési kiadások egy részének fedezetére. A több mint 1,7 Mrd Ft-os költségvetési előirányzat növekedés több okra vezethető vissza. A legnagyobb nagyságrendet a kiadásoknál a fejlesztések jelentős emelkedése (1,4 Mrd Ft), a bevételeknél az ugyanezen fejlesztésekhez kapcsolódó uniós és egyéb támogatások növekedése (900 M Ft) adja. A kettő közötti különbséget - a fejlesztések többlet önerő szükségletét - az önkormányzat ingatlanok és értékpapír (ÉMÁSZ) értékesítésével kívánja biztosítani. Kiemelendő még a 2006. évben befejeződött szennyvíz- beruházáshoz kapcsolódó lakás-takarékpénztári befizetések önkormányzat részére történő átutalása (500 MFt) és ezzel párhuzamosan a vízi-közmű társulat által felvett, ma az önkormányzatot terhelő hitel visszafizetése (514 M Ft) is, amelyek kizárólag a 2010. évben jelentkeznek. Csökkentő tételként hat az állami normatívák (180 MFt) csökkenése, melyet nagy részben kompenzál a járulék csökkentésből adódó megtakarítás (140 MFt) A normatíva csökkenés további oka a jászfelsőszentgyörgyi

tagintézmények 2009. évi kiválása (60 MFt). Míg 2009. évben 650 M Ft, addig 2010. évben 775 M Ft előző évi pénzmaradvánnyal számoltunk, a növekmény 125 MFt. **Néhány képviselő nagy hangot adott annak, hogy önkormányzatunk a normatíva csökkenéssel rosszul járt. Ez igaz, de az éremnek van egy másik oldala is. Jászberény 40 millióval ugyan kevesebbet kapott - ez az összeg az állami normatívák és a járulékok különbözete – ám ha ehhez hozzáveszem azokat a korábbi támogatásokat, amelyeket a központi büdzséből kapott a város, vagy a területén lévő intézmények, akkor az egyenleg városunk számára rendkívül pozitív.**

Képviselőtársaimmal ünnepélyesen átadtuk a forgalomnak a gyűjtőutak rehabilitációja keretében megújult Platán, Bajnok, Ártér, Október 23., Kinizsi, Ady, Batthyány és Bercsényi utakat. Elmondtam, hogy a programot szeretnénk folytatni. Kiemeltem, hogy a 31-32-es főutak felújítását is tervezik az illetékesek. Ennek része az elkerülő út III. szakasza s ezek 2012-re meg is valósulhatnak. Ez nemcsak a város, de a Jászság számára nagy jelentőségű lesz.

Jászberény Város Önkormányzat képviselőtestülete 2010. február 15 napján 47/2010. (II. 15.) számon önkormányzati határozatot fogadott el az egészségügy szektor-semleges finanszírozásáról. A határozat arra kért fel engem, mint a Felső-Jászság országgyűlési képviselőjét, **hogy kérdéssel forduljak az egészségügy szektor-semleges finanszírozása ügyében a Magyar Köztársaság Kormányának Egészségügyi- és Pénzügyminiszteréhez** az országgyűlés következő plenáris ülésén. A felkérésnek megfelelően **interpellációt és egy írásbeli választ igénylő kérdést nyújtottam be Dr. Székely Tamás egészségügyi miniszterhez** *Milyen intézkedéseket tehet a tárca, Jászberény Város Önkormányzata, valamint a jászberényi Szent Erzsébet Kórház menedzsmentje a kórház optimális működése, működtetése érdekében?*címmel. A címbeli kérdés mellett az alábbiakról is tudakozódtam miniszter úrnál: *Mennyire érinti hátrányosan a jelenlegi nem szektor-semleges finanszírozás a gazdasági társasági formában működő kórházakat, köztük a jászberényit? Számolhattak-e ezzel a jászberényi „kórházátalakítók” 2008 végén? Mikortól érvényesül a Magyar Köztársaság Kormányának azon ígérete, amely biztosítja az összes, Magyarország közigazgatási területén működő kórháznak a szektor-semleges finanszírozást? Felelősen gazdálkodott-e a kórházi menedzsment, illetve megtette-e a számára jogszabályokban előírt szükséges intézkedéseket, hogy a gazdasági ellehetetlenülés veszélye ne következzen be és a tulajdonos által eredetileg kitűzött célokat elérje? Megfelelően tájékoztatta-e a felügyelő bizottság, és a menedzsment a tulajdonost a kialakult helyzetről, illetve milyen intézkedéseket kezdeményezett, vagy kellett volna kezdeményeznie a tulajdonosnál? Milyen pénzügyi, törvényességi és intézkedési következményei vannak annak, hogy az ILEX szerint bizonyos számlák könyvelése 2008-ban elmaradt?*

Dr. Székely Tamás egészségügyi miniszter 2010. március 09. napján kelt levelében **részben válaszolt a feltett kérdésekre.** Miniszter Úr kifejtette, hogy nem rendelkezik hatáskörrel az egészségügyi szolgáltatók gazdálkodásának megítélésére. Miniszter Úr szerint, ha az egészségügyi szolgáltató működése során szabálytalanságot észlelünk, úgy az OEP-hez, az ÁNTSZ-hez az ÁSZ-hoz fordulhatunk. Tekintettel arra, hogy a Miniszter Úr a feltett kérdésekre csak részben válaszolt, illetve arra, hogy más hatóságok megkeresését javasolta, levéllel fordultam a megjelölt szervekhez és kértem szíves állásfoglalásukat arról, hogy a Miniszter Úrnak feltett kérdésekben rendelkeznek-e hatáskörrel, azaz eljárnak-e ezek tisztázása érdekében.

A megkeresett hatóságok részben elhárították a kérdéseket, részben azt válaszolták, hogy majd a rendszeresen sorra kerülő vizsgálatoknál figyelembe veszik ezeket a jelzéseket.

Áprilisban újabb „polgármesteri vétót” jelenttem be önkormányzati ingatlanoknak az un. Fürdő utcai bútorbolt ingatlanlal történő cseréjével összefüggésben. Erre a vétóra, megítélésem szerint szükség volt, különös tekintettel a csemegetömbös ingatlan ügylet sikertelensége okán is. A testület támogatta az ingatlancserét. Úgy gondolom, hogy **az ingatlancserével nem jár jól a város**, hiszen három olyan ingatlant is adunk a bútorboltért, amelynek az éves nettó bérleti díja 7,5 millió forint. A döntést pártolók – nyilatkozataik szerint - a megszerzett épületeket egy un. kulturális tömb létrehozása céljából vásárolták. Ugyanakkor erről a testület semmiféle döntést nem hozott. A főépítész két éve arra kapott tőlem megbízást, hogy végezzen felmérést a város kulturális szervezeteinél, beköltöznének-e egy ide tervezett centrumba. A főépítész akkor ilyen kulturális funkciót nem tudott megnevezni, azaz nem volt olyan meghatározó kulturális szereplő, aki preferálta volna az épületet. Hiába mutattam rá, hogy a vásárlás helyett a meglévő (helyenként életveszélyes) ingatlanjainkat kellene felújítani, a testület többsége nem változtatott a döntésén.

Májusban szokatlanul nagy árhullám érte a Felső-Jászságot. A helyi védelmi bizottság elnökeként a társszervekkel és más erőkkkel eredményes védekezést folytattunk. A jászteleki vésztározó megnyitását követően a borsóhalmi vésztározó megnyitásáról is döntöttünk. Erről a területről lakókat kellett kitelepíteni. A soros ülésen megköszöntem az árvízi védekezésben résztvevők és az önkéntesek munkáját. Elmondtam, hogy a védelem hatékonyabbá tétele érdekében időközben módosított tűzoltósági ügyeleti rendszert visszaállítottam az eredeti 24-48 órára. A helyi védelmi bizottság tagjait írásos beszámoló elkészítésére kértem fel. Ennek alapján le lehet majd vonni azokat a következtetéseket, amelyek elősegíthetik a város árvízi védelmének javítását.

Június elején kezdeményeztem, hogy az augusztus 20-i tűzijátékra fordítandó összeget költsük karitatív célokra. Javaslatokat kértem képviselőtársaimtól az összeg hova fordításáról. Szatmári Antallné nem élt ezzel a lehetőséggel, ugyanakkor konkrét előterjesztést nyújtott be a megjelölt összegre. Indítványozta – minden további ötletelés helyett – hogy a felsőzsolcai árvízkárosult gyerekeket táboroztassuk városunkban. A testület támogatta az előterjesztést.

Az ADU körforgalom kivitelezése során számos lakossági jelzés érkezett a problémákról, ezért **felkértem a város főépítészt, Alvári Csabát és a Városüzemeltetési Iroda vezetőjét, Lányi Lászlót, hogy készítsenek részletes tájékoztatót az egyes beruházásokról**, hogy azt külön-külön közzé tehessek a város lapjában. Javasoltam, hogy elsőként a "Jászberény funkcióbővítő integrált településközpont fejlesztés", majd az óvodacentrum, ezt követően a kerékpárút-fejlesztés, aztán a Zagyva kotrása- és a csapadékvíz elvezetése kerüljön részletesen, megfelelő képekkel, térképekkel illusztrálva a Jászkürtben a város lakói elé. Ezen tájékoztatók megjelenését követően sorra kell kerülnie a csemegetömb, a kulturális negyed és a JNE színház fejlesztéséről szóló részletes beszámolónak is. Felkértem a Főépítész- és Irodavezető Urakat arra is, hogy **készítsenek cselekvési tervet számunkra, a képviselőtestületnek arról, hogy a beruházásokkal járó zavaró hatásokat az egyes beruházásoknál miként csökkenthetnénk.** Szomorú jelenség, hogy ebben az évben – vélhetően a tavaszi és a közeledő őszi választások okán – **néhányan hamis képet adnak, és zavart keltenek a városi beruházásokról.** Ezeket a nyilatkozatokat a helyi média gyakran válogatás nélkül valótlan tartalmukkal továbbítja a lakosságnak, anélkül hogy ezek

valóságtartalmáról meggyőződne, vagy megkérdezni ezekről az illetékeseket. Ez elsősorban a város hivatalos lapjától, a Jászkürttől lenne elvárható magatartás.

A **Buszpályaudvar** hosszú évek óta húzódó **fejlesztésének előmozdítása ügyében megbeszélésre hívtam városházi irodámba Sziráki Pált a Jászkun Volán Zrt vezérigazgatóját, Dr. Szabó Tamás országgyűlési képviselőt**, Tamás Zoltán, Balogh Béla, Juhász Dániel, Hajnal-Nagy Gábor, Hlavacska András képviselőket, Alvári Csaba főépítésszt és Lányi Lászlót. A meghívást Sziráki Pál, Balogh Béla, Hlavacska András Alvári Csaba és Lányi László fogadta el. Tamás Zoltán jelezte, hogy nem tud részt venni. A megbeszélésen végigvettük a lehetséges fejlesztési irányokat és abban állapodtunk meg, hogy főépítész úr javaslatot tesz a képviselő-testületnek.

„**Búcsú a Bereczki Kft.-től**” címmel minősítették a lapok azt a döntést, amit a csemegetömb megvalósítására a Bereczki Kft.-vel kötött szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetésére nyújtottam be. A kft. ugyanis a magának előírt határidő lejárta előtt sem kezdte meg az építkezést, de az együttműködésnek sem adta túl sok jelét. Kifejtettem képviselőtársaimnak, hogy **a „város szívében tátongó seb” eltüntetésének első lépése a szerződés megszüntetése, hiszen ez az alapja egy új partner keresésének**. Korábban, a 2010. május 25-i képviselő-testületi ülésen már megtárgyaltunk egy tájékoztatót a csemegetömb projekt aktuális helyzetéről. Akkor a képviselő-testület 2010. június 30-ig haladékot adott a Bereczki Kft.-nek. Ez a haladék eredménytelenül telt el, ezért **a testület igent mondott a közös megegyezéssel történő szerződésbontásra**. Az ügyben megbízást adtam Sas Jánosnak és Balogh Bélának, hogy mozdítsák elő a szerződés bontását, illetve erre kértem a Bereczki Kft jászberényi térnyerését előmozdító Tamás Zoltánt is.

Vállaltuk és megcsináltuk

A polgármesteri programban képviselő-testületünk egyhangúlag konkrét fejlesztések megvalósítását is vállalta. Öröm, hogy ezek nagy része megvalósulhatott. A **közlekedési infrastruktúra** nagyot fejlődött az elmúlt négy illetve nyolc évben. Közreműködtünk abban, hogy a városunkat **megkerülő út második szakasza** állami beruházás keretében megépüljön, ezzel a 31 sz. főútvonal teljes forgalma városon kívül haladjon. Felújítottuk a **hűtőgépgyári bekötő utat**, új **buszvárókat** és **kerékpárutat** építettünk. Városi **gyűjtő utakat** újítottunk fel. Közreműködtünk abban, hogy állami beruházás keretében új útburkolatot kapjon a „**porteleki út**” és ebben az évben megújuljon a **felsőszentgyörgyi út** is. Néhány utca kivételével **felszámoltuk a „földes utcákat”, körforgalom** kiépítéséhez járultunk hozzá az ADU csomópontnál. Kerékpárutat építettünk a Gyöngyösi útra és pályázati forrásokat nyertünk további kilenc kilométer kerékpárút kiépítéséhez. Javítottunk rossz minőségű járdákat, enyhítettük a parkolási gondokat. Elértük, hogy a KÖZOP-ba bekerült **a várost megkerülő körgyűrű III. üteme**, ezzel 2012-14-ig kiépülhet a teljes körgyűrű, ami biztosítja, hogy a 32. sz. főútvonal teljes forgalma városon kívül haladjon. Ez lehetővé teszi a belváros forgalomcsökkentését és igazi centrummá történő átalakítását. Erőfeszítéseink nem jártak sikerrel **a buszpályaudvar** átépítése ügyében, és a helyi buszközlekedésnek a változó igényekhez illeszkedő átszervezésében. A kerékpárutak egy része nem megfelelő minőségű és jelentős javulás nem történt a járdák tekintetében sem.

A **városfejlesztés területén** hozzávetőleg 800 milliós forrással kezdhettünk hozzá **a főtér felújításához**, közel 1 milliárdos forrással a város **bel- és csapadékvíz elvezető rendszerének** továbbépítéséhez, a **Zagyva kotrásához**. Nem sikerült az ún.

„csemegetömbnek” a Tamás Zoltán képviselő által javasolt módon történő beépítése, és az erdei iskola megépítése a Jászberényi Állatkertben

Az **intézményfejlesztés területén** jelentős siker volt, hogy 2006-ban a HM „ajándékba” adta városunknak az un. Tiszti Kaszinót (lásd melléklet), ahová a Jász Képtárat terveztük. Később - a civilszervezetek javaslatára – megváltozott a koncepció és a **Jász Képtár** helyszínének a volt Jászfürt Vendégfogadó épületét kérték. A Jász Képtárat azonban nem sikerült létrehozni, holott erre számos kísérletet tettünk. Kezdeményezésünk elsősorban az SZDSZ, később más pártok ellenállásán (is) megtört, akik tulajdont szereztek a Jászfürt Vendégfogadó épületében és a termeket jelenleg is pártcélokra használják. Nem sikerült előrelépni a **Belvárosi Általános Iskola** Bercsényi úti tagintézményének fejlesztése ügyében. Pályázati támogatást nyertünk ugyanakkor az **Óvoda Centrum** kialakítására. Jelentős pályázati forrásokat nyertünk az **Erzsébet Kórház** épületeinek felújításához, gép- és műszerparkjának korszerűsítéséhez.

A Jászberényi Beszállítói Tudásközpont (JBTK) mint Jászberény zászlóshajó projektje – az elmulasztott legnagyobb lehetőség

A **ciklus fő célkitűzéseit legnagyobb részt sikerült megvalósítanunk**, de ez sajnos **nem mondható el a JBTK-ra**, mint a város zászlóshajó projektjére. Véleményem szerint – a kórház mellett – ez a legnagyobb „elmaradt haszon” a négy évben, **amelynek megvalósítása lényegesen javította volna Jászberény lakóinak életszínvonalát**. A két kérdésre – a JBTK és a Szent Erzsébet Kórház ügyére – a város életére, költségvetésünkre gyakorolt hatása okán, az alábbiakban részletesebben is kitérek.

Ciklusprogramunkban egy gyorsabban fejlődő, gazdaságilag nagyobb növekedést elérő Jászberényt céloztunk meg, amely képes polgárainak biztonságát fokozni, új munkahelyek létrehozásával jobb megélhetést nyújtani, mindezekkel biztosítani azt, hogy a következő generáció több lehetőséghez jusson mint az őt előző, hogy Jászberény még vonzóbbá váljon a bel- és külföldiek számára, ahol nemcsak érdemes, de öröm is dolgozni, vállalkozni és a szabad időt kulturált módon eltölteni.

Egyetértettünk abban, hogy ezen cél elérése érdekében, támogatjuk Jászberény gazdaságának fejlődését, elősegítjük és ösztönözzük a helyi gazdaságot erősítő kutatás-fejlesztéseket, az innovációt, mindezzel azt, hogy Jászberényben tudásközpontot hozzunk létre. **Nagyszerű eredmény volt, hogy a JBTK mellett egyértelműen kiállt a kormányzat, az önkormányzat, a felsőoktatás, a helyi- és távolabbi gazdasági egységek**. A kormány határozatában **kiemelt projektnek jelölte a JBTK-t és hozzávetőleg, két milliárdos támogatást nyújtott megvalósításához**, illetve az RFT befogadta a JBTK további fejlesztését, a lovarda rendezvénycsarnokká alakítását célzó pályázatot is. A NIRMÁNA építésziroda Vékony Péter építész vezetésével olyan terveket rakott le a Huszárlaktanya JBTK-vá alakítására, amely elnyerte az építész szakma elismerését is.

A kezdeti egyetértés megszűnését és **a politikai- gazdasági részérdekek előtérbe kerülését jelezte, hogy a képviselő-testület többsége (a 13-ak) két éves támogatás és sok tízmillió forintos előkészítés után „kiállt” a projekt mögül**, holott már csak a közbeszerzési eljárást kellett volna elindítanunk. Megítélésem szerint a képviselők többségének azon magatartása, hogy a ciklusprogramban egyhangúlag vállalt együttműködést nem tanúsítják a tisztségek és feladatok arányos elosztása érdekében hiba, de ez a hiba eltöri amellett, hogy a 17-ek

elfogadható indok nélkül felfüggesztették a JBTK projekt megvalósítását, a Huszárlaktanya hasznosítására irányuló egyetlen, a kormány által pénzügyileg támogatott, az európai (sőt a világ) gazdaságfejlesztési irányjaival egyező tervet.

De miről is szól(t) a JBTK terv? Az 1870-es években Jászberény ingyenesen adott a katonaság használatába egy 5,2. hektáros területet, nem messze a város központjától azzal, hogy csakis katonai célra lehet használni. A területen huszárlaktanya és lovarda épült. A második világháború után a szovjetek használták, aztán egészségügyi raktárbázis lett. Ezt követően a katonai tevékenység itt megszűnt, ezért a területet a szocialista kormányzat visszaadta Jászberény tulajdonába.

A Huszárlaktanya hasznosítására eddig csak egy elképzelés körvonalazódott a JBTK terve, amely óriási lökést adhatott volna a város gazdasági fejlődésének, azzal, hogy további, a magas hozzáadott értékű termelést folytató vállalkozókat telepít a használaton kívüli, pusztulóm a projekt keretében egyedülálló módon felújítani tervezett épületekbe.

Ezt célozta meg az a szándéknyilatkozat, amit 2006 tavaszán fogalmaztunk meg. Ünnepi és ritka pillanat volt **2006. március 2-a hiszen egyetemi vezetők, gazdasági szakemberek, igazgatók, politikusok, vállalkozók erősítették meg közös céljainkat és a jászberényi városházán aláírták a tudásközpont támogatásáról szóló szándéknyilatkozatot.** Egyetértettek abban, hogy, hogy ennek a gazdaságilag remek erővel rendelkező térségnek szüksége van egy K+F-es, innovációs gyűjtőpontra, ahol kutatók, mérnökök fejlesztik buzgón a jövő legkorszerűbb technikai vívmányait. Olyan központra, ahol megerősödhetnek a kis- és közepes vállalkozások, ahol, mint egy inkubátor melegében, megkapják mindazt, ami fejlődésükhöz szükséges.

A találkozón jelen lévő **országgyűlési képviselők, városatyák, egyetemi rektorok olyan ügy mellé tették le voksukat, amellyel maga a megyeszékhely, Szolnok sem dicsekedhetett.** Nem egyszerűen egy vállalkozói, vagy oktatási intézményen belül kialakított kutató-fejlesztő bázisra mondtak igent, hanem egy nyitott, egész régióban meghatározó szerepű központra, amelynek székhelye Jászberényben lenne.

A szándéknyilatkozat – többek között – rögzíti, hogy a terv a Jászság további felemelkedését, versenyképességének az EU lisszaboni célkitűzésével egybevágó fokozását, magasabb foglalkoztatottság elérését, és a Jászság kultúrájának erősítését szolgálja...”

Az aláírók ünnepélyesen kifejezték akaratukat, hogy a Jászberény Város Önkormányzatának tulajdonában levő un. Huszárlaktanya épületében Jászberényi beszállítói tudásközpontot hoznak létre.

A szándéknyilatkozat aláírását számos képviselőtestületi támogatói döntés követte, ezért megkezdődött a JBTK terv kidolgozása. A JBTK munkacsoport (Takács János, Gedei József, Balogh Béla, Kuti Gábor, Zelenák János) felvezető lépései után az előkészítés a ciklusprogram elfogadásával, az Integrált Városfejlesztési Stratégia (IVS) támogatásával, a megvalósíthatósági tanulmány elkészítésével (Terra Studio), a JBTK Bizottság létrehozásával folytatódott.

Vékony Péter (Nirmana Építésziroda Kft.) építészei terveit komoly szakmai elismerés követte.

A JBTK kezdeti lendületét azonban megtörte Takács Jánosnak a JBTK bizottság ülésén tett váratlan bejelentése, miszerint a projekt – álláspontja szerint - az eredeti helyszínen nem életképes.

Vezérigazgató úr ezen álláspontját a város volt polgármesterével, Magyar Leventével egy sajtótájékoztató keretében is kifejtette. **Magyar Levente – aki hasonlóan Takács Jánoshoz kézjeggyével látta el a szándéknyilatkozatot és támogatta azt - ettől kezdve a város hivatalos projektjavaslata ellen érvelt az Észak-Alföldi Regionális Fejlesztési Tanácsban,** amelyet a 245/2006-os önkormányzati határozat alapján nyújtottunk be az RFÜ-höz.

A JBTK megvalósíthatóságáról - Takács János és Magyar Levente kiválása ellenére is - folytak a tárgyalások Bajnai Gordon miniszterrel, Gyurcsány Ferenc miniszterelnökkel a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség (NFÜ) vezetőivel, köztük Mosonyi Balazzsal és más szakértőkkel. Mosonyi Balázs javaslatára az addig egységesen kezelt projektet két részre kellett bontani, egy gazdasági és egy turisztikai részre. A gazdasági részben a kutatásfejlesztés és inkubációs részek, míg a turisztikai részben a kutatói szálláshelyek és a rendezvénycsarnok kerültek.

A Kormány 2008. február 13-i ülésén döntött a tudásközpont gazdaságfejlesztési részének megvalósításáról. Ez a döntés egy újabb pozitív fordulópontra volt a JBTK történetében, hiszen **az önkormányzat felhatalmazást kapott a projektjavaslat részletes kidolgozására,** ami egyben a támogatottságot is jelentette. **A kormány döntése határidőt is tartalmazott. 2008. szeptember 30-ig Jászberénynek be kellett volna nyújtania a részletesen kidolgozott elemeket, hogy december végéig alá lehessen írni a támogatási szerződést.** A projektjavaslat összköltsége az előzetes számítások szerint 3 milliárd 863 millió forint volt, amelyhez – a kettéválasztott projekt gazdasági vonalát erősítve – 1 milliárd 932 millió forint támogatást kaphatott volna az önkormányzat. További állami, illetve EU-s támogatásra – mintegy 800 millió forintra – a JBTK projekt turizmusfejlesztési vonalán számíthatott volna Jászberény.

A projekt turizmusfejlesztő része ezekben az időkben előminősítés alatt állt, hasonlóan a szolnoki innovációs központ tervéhez és a turizmusfejlesztési koncepcióhoz. A versengő projektek között itt is a jászberényinek állt a zászló, hiszen a szakmai támogatást nem szolnoki, hanem jászberényi tervek élvezték.

Ahogy a fentiekből is látható, a JBTK előkészítése rendkívül komplex folyamat volt. A projekt – bár lényege és alapjai maradtak az alapoknál – különböző hatások (NFÜ, szakmai folyamatok stb.) miatt menet közben sokat változott.

Takács János és Magyar Levente után a képviselőtestület többsége is megváltoztatta véleményét. A 13-ak képviselői most már arról beszéltek, hogy a Huszárlaktanya fejlesztése „túl költséges” és „sokba kerül majd ez a városnak”. A JBTK-t előkészítő szakemberek és a rendelkezésre álló dokumentumok cáfolták ezeket az állításokat. A fenntartásaikat hangoztató képviselők nem vették figyelembe azokat a szándék-nyilatkozatokat sem, amelyek az OTP-től kezdve a Swietelsky Magyarország Kft-én át, egészen a K+F fejlesztésekkel helyben is foglalkozó KÓD Kft-ig vállalták a projekt megépítésében, működtetésében való részvételt. (A felsorolt cégek mellett írásbeli szándéknyilatkozatot adott a JBTK projektben való részvételre a SOLE-Mizo Zrt, a Pannonplast Műanyagipari Nyrt, a SYNERGON Informatikai Nyrt., a Budaörsi ISC Kft, a Valdeal Innovációs Zrt.). **A neves vállalkozók széles körével szembeni**

bizalmatlanságot nyilván nem gazdasági, hanem leplezett politikai és egyéb érdekek vezérelhették, hiszen a Csemegetömb fejlesztését célzó, Tamás Zoltán által ajánlott céggel szemben nem támasztottak aggályokat. Míg az ország legnagyobb bankjának, az egyik legnagyobb ingatlanfejlesztőjének és a K+F területén belföldön és külföldön egyaránt sikeres helyi cégnek az ajánlásával, közel kétmilliárdos kormánytámogatással bíró projektet megíúsították, addig a csemegetömb projekt azzal indul, hogy a képviselő-testület tudomása és hozzájárulása nélkül a város tulajdonában álló területre rajzolt lakásokra kerestek vevőt helyi hirdetési újságokban. Az eredmény ismert, a csemegetömb területén még egyetlen kapavágást sem végeztek a város pedig vitában áll a Tamás által támogatott céggel.

A JBTK megvalósítása érdekében **azt kértem a testülettől, hogy a meglévő mintegy kétmilliárdos forrás mellé úgy biztosítsuk a hiányzó részt, hogy közbeszerzési eljárásban keresünk befektetőket a projekthez. Ez nyilvánvaló és hiteles próbája lehetett volna annak, hogy a szándéknyilatkozatot tevők tartják-e ígéretüket, azaz közreműködnek-e a JBTK-hoz szükséges tőke előteremtésében, annak építésében és működtetésében. Ennél a koncepciónál a város kockázata minimalizálható, míg a hasznok (épület megújítása, új vállalkozások- és munkahelyek teremtése, helyi adóbevételek növelése stb.) maximalizálhatóak lehettek volna.**

Hiába voltak azonban a próbálkozásaim a JBTK projekt megmentésére, **az ellenzők mereven elzárkóztak minden megkereséstől és nem voltak hajlandók semmilyen információt befogadni, ami a tudásközpont létrehozását indokolta volna.** Szép lassan majd mindenki, akiben még volt mersz, hogy a JBTK-t támogassa, meggondolta magát. Amikor az egyik tárgyalás során **feltettem a kérdést a projektet ellenzőknek hogy milyen más megoldást tudnak javasolni a Huszárlaktanyára, a válasz elég egyértelmű volt: eladni!**

2009 tavasszal a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség (NFÜ) **újabb és újabb haladékot adott a JBTK indítására,** ugyanakkor figyelmeztetett, hogy az előkészületi határidőket nem tartottuk be. Ezután a **„póthatáridőről” is lemaradtunk.** Az NFÜ korábban engedélyezte, hogy a szükséges önerőt a város ne saját zsebéből, hanem valamely vállalkozás bevonásával finanszírozza. Ennek azonban feltétele volt, hogy a megfelelő vállalkozót közbeszerzés útján válasszuk ki. Amennyiben ez a közbeszerzés elkezdődik, az NFÜ úgy vette volna, hogy a projekt elindult a maga útján és tudomásul vett volna egyéb „csúszásokat” is. De miután a képviselők többsége nemet mondott az önerőre ugyanúgy, mint a külső forrás bevonásához szükséges közbeszerzésre, az NFÜ türelme és belátása okafogyottá vált.

Május végén kaptunk egy utolsó utáni határidőt 2009. július 15. Ezen felbuzdulva levelet írtam Orbán Viktornak, aki májusban Angela Merkellel tárgyalva a K+F beruházásokat méltatta és szorgalmazta azok meghonosítását Magyarországon. Azt vártam ettől a megkereséstől, hogy Orbán Viktor meggyőzi a jászberényi Fideszt a JBTK szükségességéről.

Nem így történt. **Az újabb póthatáridő is eredménytelenül telt el.** A kormány pedig visszavonta az ígért kétmilliárdos támogatást, a JBTK kiemelt projekt státuszát. Ezzel a határozattal egyértelművé vált, hogy **a JBTK a ciklus legnagyobb, elmulasztott lehetőségévé vált.**

A Szent Erzsébet Kórház átalakítása

Az új testület már az átadás-átvétel során szembesült a kórház költségvetést súlyosan terhelő folyamataival. Ugyanakkor tény, hogy a kórház finanszírozásának nehézségeiről legalább egy évtizede lehetett különféle híradásokból értesülni. A **Polányi Ügyvédi Irodától kézhez vett átvilágítási anyag előnytelen szerződésekre is felhívta a figyelmet.**

Ezen okból is kapta meg **Szádvári Gábor** 2006 végén azt a feladatot tőlem, hogy helyi képviselőként és a megyei közgyűlés tagjaként, szakértőkkel együttműködve **dolgozzon ki cselekvési tervet a kórházi problémák megoldására.** Szádvári Gábor – aki egyébként nehezményezte a Városi Szenátus működését - **életre hívott egy „Egészségügyi Szenátust”.** Az Egészségügyi Szenátus javaslattal nem élt, ugyanakkor 2007 januárjában már nem lehetett tovább halogatni a kórház szerkezeti átalakítását. **A testület ehhez hármas célt határozott meg. Emelkedjen az egészségügyi szolgáltatás színvonala, csökkenjen az önkormányzati beoprlás és őrizzük meg a kórházi munkahelyeket.**

Ekkor kézenfekvőnek tűnt – hasonlóan más városokhoz - hogy **szakmai befektetőnek kell átadni az Erzsébet Kórház működtetését,** amennyiben a képviselő-testület erről határoz. Erősítette ezt az álláspontot az is, hogy szembesültek a képviselők azzal, hogy a kórház éves fenntartására mintegy 250 millió forintot kellene elkülöníteniük a városi kasszában. Kiderült az is, hogy a kórház, mint intézmény, rosszul gazdálkodott.

Önkormányzatunk Szmsz-e a kórházban kialakult pénzügyi helyzetre **önkormányzati biztos** kirendelését írta elő, ezért ennek **kirendelésére tettem javaslatot.** Ezt a képviselők többsége azzal utasította el, hogy hamarosan úgy is új működtető veszi át a kórházat, erre a rövid időszakra tehát szükségtelen az önkormányzati biztos. Ehhez a döntéshez pedig hozzáigazították az Szmsz-t.

Egy szakmai befektető segítségül hívása a kórház problémáinak megoldására a képviselők nagy részének támogatását bírta, ugyanakkor volt olyan képviselő, aki más utat is járhatónak tartott volna. Balogh Béla szerette volna önkormányzati intézményként tovább vinni az intézményt, és ilyenként konszolidálni azt. Juhász Dániel és a testület többsége viszont más működtetési konstrukcióban gondolkodott és ő maga is egyetértett a működtetés „kiszervezésével”, közbeszerzési eljárás kiírásával.

Sajtótájékoztatón tettem egyértelművé ezen álláspontunkat: „ha lehet olyan megoldást találni, amivel a működés színvonala javul, ráadásul ez nem kerül az önkormányzat pénzébe, akkor a működtetést célszerű lenne magánkézbe adni”. Rögzítettem, hogy a kórház tulajdonjogáról nem mondanánk le és olyan feltételeket teremtenénk, amelyben a kórházi dolgozók munkahelyét megőrizhetjük. Szántai Tibor később azt nyilatkozta a megyei újságban, hogy „még januárban döntést kell hoznia a kérdésben a testületnek”.

2007. februárjában döntést hoztunk a kórházról arról, hogy a kórház működtetését át kívánjuk adni. A határozat szerint: „**Jászberény Város Önkormányzatának képviselő-testülete egyetért a fenntartásában működő Erzsébet Kórház magáneros működtetésben történő üzemeltetésével legkésőbb 2008. január 1-től kezdődően. Minden eszköz, berendezés, az épületegyüttes az önkormányzat tulajdonában marad.**” A **napirend előterjesztője Szádvári Gábor volt,** aki kérte, hogy a kórház jövőbeni üzemeltetésével kapcsolatos előkészítő munkáról kéthetente készüljön egy beszámoló, amelyet az Egészségügyi Bizottságnak illetve valamennyi képviselőnek és a Hivatal részére is el kell juttatni. Kérte azt is, hogy legyen lehetőség egy szakértő bevonására, akivel már a konkrét szerződési feltételekről is tudnak majd tárgyalni.

A tervezett „**kórházreform**” azonban **nem nyerte el az intézmény vezetőinek támogatását**. Erről így tudósított 2007 februárjában a szoljon.hu, megyei hírportál: „**a kórházon belül megindultak a tárgyalások, egyfajta szerveződés indult el, hogy az egészségügyi intézmény működtetését ne külsősöknek adják át**” és hogy ettől a formától Tamás Zoltánék „nem zárkoznak el”.

2007. augusztusára a kórház gazdasági átvilágítása befejeződött (erre az ILEX Kft. kapott megbízást), illetve elkészült a közbeszerzési eljárás kiírásának szövegterve. Szántai Tibor meghívta a kórház szakmai szervezeteit, a szakszervezet, a kórház felügyelő bizottságát és más érintetteket egy fórumra, ahol hozzátehetik észrevételeiket a közbeszerzési pályázat szövegtervezetéhez. A bizottsági elnök megjegyezte, hogy a szakmai szervezetek vélekedésének megismerése után egy informális képviselő-testületi ülést is szeretne összehívni, ahol a képviselők a hivatalos döntést megelőzően elmondhatják meglátásaikat, észrevételeiket. Szántai Tibor nyilvánosságra hozta azt is, hogy számos érdeklődő jelentkezett Jászberényben, akik részt szeretnének venni a működtetésben, ezért a közbeszerzési eljárás kiírására várnak.

Ahogy Szántai jelezte, nem zárkoztunk el az „érdeklődő” szakmai befektetőktől, ugyanakkor ezen tárgyalásokra minden esetben meghívtam Juhász Dániel, Nagy András, alpolgármestereket, Szántai Tibor bizottsági elnököt, Dr. Kárteszi Mártát, az akkori kórházigazgatót. A tárgyalásokról a Heti Világgazdaság (HVG) is beszámolt, miszerint, több képviselő elutazott és „tanulmányi kirándulásokon vették szemügyre a már létező modelleket: a fideszes jászberényi képviselő elutazott megnézni a fideszes többségű Körmenten magánbefektető kezébe adott kórházat, a sokat támadott Hospinvest kiépülő egészségügyi hálózatát, valamint a 2007 közepén kft.-vé transzformált debreceni Kenézy Gyula Kórházat. Érdeklődést mutattak Kósa Lajos polgármester 2004-ben létrehozott konstrukciója iránt is, amellyel Debrecen egészségügyi ellátásának üzemeltetésére közhasznú társaságot, a vagyonkezelésre pedig kft.-t hozott létre.”

A közel egy éves előkészítő munka azonban hiábavaló volt, ugyanis 2007 októberében **Juhász Dániel vezetésével a 17-ek az önkormányzati határozatban előírtakkal szemben új megoldáson dolgoztak**. Az alpolgármester és a 17-ek magukévá tették a kórház vezetőinek még februárban a sajtóban is közzé tett álláspontját azt, hogy az egészségügyi intézmény működtetését ne külsősöknek adják át. A versenyt preferáló közbeszerzési eljárás kiírása helyett, lényegében **szabad utat engedtek a kórházat irányító vezetők elképzelésének**, miszerint: „önkormányzati tulajdonú közhasznú társasággá alakítva próbálnák továbbvinni a kórházat”. Az új irány a debreceni modell lett, amely megfelelt a Fidesz 2007. szeptemberi választmányi ülésén meghozott előírásoknak.

A gyors irányváltás sokakat meglepett, **Szántai Tibort** is, aki **a véleményét így foglalta össze**: „Az új ötlettel egyetlen apró problémám van az, hogy az egy héttel azelőtt merült fel, amikor már döntöttünk volna egy több hónap alatt előkészített anyagról. Egyértelműek voltak a feltételek, mégis az utolsó pillanatban jött egy új ötlet. A lehetőségeket persze át kell tekinteni, de eddigi tudásom szerint **egyértelműnek látszik számomra, hogy szükség van a külső befektetőre. Egyet tudni kell: minél tovább húzzuk a döntést, annál többre kerül a kórházunk**. Sokszor mondják, hogy a kórház tartozása nem több mint egy évvel ezelőtt. Ez jól hangzik, csak közben 120 millió forintot adott az önkormányzat a számlák kifizetésére... „

Lényegében osztottam a bizottsági elnök véleményét én is. Úgy láttam, hogy a juhászi modell olyan kitérő, amellyel csak pénzt és időt veszítünk a kórházak versenyében.

Az új irány újfajta előkészítést is jelentett, amelyből kimaradtak a korábbi szereplők. A közös gondolkodás megszűnt, Juhász és néhány párttársa menedzselte a dolgokat. Legtöbbször csak az utolsó pillanatban, sokszor bizottsági tárgyalás nélkül kerültek elélnk előterjesztések.

Szadvári Gábor elmondta, hogy a két önkormányzati társaság létrehozását előre vetítő anyag kidolgozásában részt vettek a kórház orvosai. Ebből származott a következtetés, hogy a kórház orvosainak egy része azért is támogatja a juhászi modellt, hogy az alakuló társaságok menedzsmentjében vállalhassanak vezető szerepet. Felmerült, hogy a helyi fidesz Szabó Tamásnak, a párt 2002-2006 közötti önkormányzati képviselőjének szánja az ügyvezetői állást. **Szabó Tamás** a Szent Erzsébet Kórház megbízott orvos igazgatója volt, a híreszteléssel kapcsolatosan **annyit mondott, hogy csak akkor lehet személyi kérdésekről beszélni, ha már az önkormányzat elhatározta, hogy milyen formában működteti a kórházat.** Szabó azt is elmondta, hogy részt vett az alpolgármester által előterjesztett verzió előkészítésében, **de hivatalos fórumon nem került még szóba, hogy a kialakuló társaság milyen menedzsmenttel jöjjön létre.** Erre nem is nagyon volt egyébként lehetőség, mert az előkészítők az utolsó pillanatokig mellőzték a hivatalos fórumokat. Szabó Tamás az előző önkormányzati ciklusban egy Magyar Leventével folytatott kórházi vita során kijelentette, hogy nem azért vitatkozik és akadékoskodik képviselőként az akkori kórházvezetéssel és kórházi ügyekben, mert ő valamikor is vezetői babérokra törne. **„Soha nem leszek a kórház igazgatója, attól ne féljen senki”** – fejtette ki 2004-ben Szabó Tamás a jászberényi Városházán.

A 2008. február 12-én megtartott rendkívüli testületi ülésen **a képviselők többsége akként határozott, hogy két, száz százalékban önkormányzati tulajdonú gazdasági társaságot hoz létre a jászberényi Szent Erzsébet Kórház működtetésére, illetve az intézmény vagyonának kezelésére.** Juhász Dániel javaslatára a többség jóváhagyta, hogy az önkormányzat kasszájából fizessék ki a kórház meglévő, 150 millió forintos hitelállományát, valamint vállaljon át 100 millió forint közüzemi tartozást. Mindezek mellett **Juhász Dániel azt ígérte, hogy a napi működtetéshez további önkormányzati forrásra nem lesz szükség.**

Másnap **polgármester vétót jelentettem be a döntés ellen és annak újratárgyalását kezdeményeztem.** Elmondtam, hogy az ügyben nem fejthette ki minden képviselő szabadon a véleményét mert a határozathozatalt megelőző vitát egy ügyrendi szavazással félbeszakították és a döntés előkészítése sem volt megfelelő. Hiányzott a gazdasági társaságok létrehozását megelőző hatástanulmány, így azt a város könyvvizsgálója sem láthatta, nem véleményezte.

Juhász Dániel nem osztotta a pénzügyi alaposságot számon kérő aggályaimat és ekként érvelt: „A kórház az elmúlt hónapokban úgy tudom nullszaldósan működött. Ha a társaság mentesülne az önkormányzat által korábban a kórháznak nyújtott 150 milliós hiteltől, a 70-80 milliós közüzemi tartozás kigazdálkodható volna. A fejlesztések jó részét pedig a külső befektetők is pályázatból oldanák meg, s Jászberényben az soha nem volt gond, hogy a pályázati önerőt ne tudta volna finanszírozni az önkormányzat...” Ehhez az optimista jóslathoz csatlakozott Szabó Tamás is, aki azt állította, hogy az alpolgármesteri javaslattal az önkormányzatnak maximum száz, százötven millióba kerülne a kórházi fejlesztések finanszírozása évente. A várható működési költségekről azonban szót sem ejtett.

Ezen nyilatkozatokkal szemben bebizonyosodott, hogy a „bepótlást” nem tudta önerőből megoldani a menedzsment. S ugyanúgy nem tudott megbirkózni sok egyéb anyagi problémával sem.

A cégek megalakításáig 2008. április 17-ig kellett várni, amikor a testület többsége megszavazta a Szent Erzsébet Kórház, illetve a jászberényi Egészségügyi Szolgálat működtetését végző önkormányzati gazdasági társaság létrehozását. Emellett a képviselők többségi szavazattal igent mondtak az egészségügyi intézmények vagyongazdálkodását végző önkormányzati társaság létrehozására is.

Némi zavart okozott, hogy **az ügyvezetői feladatok ellátásával a vagyonkezelő társaságban Piroska Miklóst, a VV Zrt. igazgatótanácsának tagját, Juhász Dániel akkori üzlettársát bízták meg** illetve az, hogy ezt a társaságot felügyelő bizottság élére Juhász Dániel került. A kórházat működtető társaságban ügyvezetőnek Szabó Tamást bízták meg. A két társaság cégvezetőjévé Juhász Lászlót, a ceglédi kórház gazdasági vezetőjét nevezték ki.

A város egészségügyi vagyonát 2008. nyarán átadták a Piroska Miklós vezette cégnek. A Szent Erzsébet Kórház, illetve az Egészségügyi Szolgálat vagyonából a még könyv szerinti értékkel bíró vagyontárgyakat ingyenes használatra adták át, a könyvek szerint nullára amortizált eszközállományt pedig ingyenesen átadták az önkormányzati tulajdonú társaságoknak.

Nem volt problémamentes a kórház múltjának lezárása sem, hiszen vita folyt arról, hogy a szeptember 30-án végleg megszűnő kórházi intézményt milyen feltételekkel veheti át az újonnan létrejövő önkormányzati kft. **Az intézmény jogutód nélküli megszűnése lényegében azt jelentette, hogy a korábban vállalt kórházi kötelezettségek, tartozások az önkormányzat nyakán maradnak.** Közben közel 500 dolgozó fizetése került veszélybe, bizonytalanná vált az október 1-jén belépő gazdasági társaság finanszírozása és az is kiderült, hogy a kórháznak szeptember végére közel 318 millió forintos hiánya lesz, és ilyen mértékben helyt is kell majd állnia az önkormányzatnak.

Balogh Béla arra hívta fel a figyelmet, hogy szinte beláthatatlan mértékűvé vált a kórházi konszolidáció, és mintegy hatszáz milliós teher megjelenéséről beszélt.

A növekvő terhek elbizonytalaníthatták az átalakítás juhászi modellje mellett kiálló képviselőket is. Ezt támasztja alá, hogy nem tudták biztosítani a pénzügyi kérdések rendezését szolgáló határozathoz szükséges – korábban megvolt – többségüket.

A problémák áthidalására kompromisszumos javaslat készült, miszerint: „az intézmény működtetését átvevő gazdasági társaság nem kap korlátlan kezességet a hitelek felvételére, illetve csökkentették a város által nyújtott, vissza nem térítendő támogatás mértékét is hatvan millió forintra. Az induló vállalkozás kifizetéseit az első három hónapban - az OEP finanszírozás megérkezéséig - az önkormányzat tulajdonosként nyújtott tagi kölcsönéből fedezhetik, amelyet öt év múlva kell visszafizetnie a társaságnak. Egyetértettek abban is, hogy az önkormányzat helyt áll a megszűnő intézmény tartozásainak visszafizetésében. Biztosított tehát a beszállítók kifizetése és a zavartalan bérkifizetés is egyaránt”. A fizetőképességet biztosító tagi kölcsön 300 millió forint városi pénzt jelentett, amit 5 év múlva, egyben kell a cégnek visszafizetnie.

Utólag bebizonyosodott, hogy ezen összegek is alábecsültek voltak. A HVG is arról cikkezett, hogy „a kórház „tisztába tételének” számlája megközelíti az egymilliárd forintot, a nyereség ellenben, közelebbről meg nem határozott ideig, még várat magára”.

Tovább növelte az önkormányzati terheket, hogy a folyamatban lévő **műhibaügyeket az önkormányzat örökölte meg**, miként a felbontott hosszú távú szerződése miatt pereskedő **Dalkia Energetikai Szolgáltató Zrt. 140 millió forintos követelését is. Nem térült vissza az a 150 millió forint sem**, amelyet tavalyelőtt (2007-ben) azzal kapott meg kölcsönként a kórház, hogy majd a reménybeli befektető úgyszólván visszafizeti – idézte Balogh Béla önkormányzati képviselőt a HVG 2009. márciusában azzal kapcsolatban, hogy mennyibe került a vagyonkezelő kistafirozása.

A **Dalkiával még Magyar Levente írt alá 10 évre szóló szerződést a kórház hőenergia szolgáltatására**. Ennek egy pontja szerint, **ha a kórház felmondja idő előtt a szerződést, köteles megfizetni a Dalkiának az elmaradt hasznot**. Ezzel azonban mit sem törődött **az új menedzsment, szerződést bontott** két évvel a lejárat előtt és így sok-száz milliós pert akasztott az önkormányzat nyakába. Ha a Dalkia felé fizetni kell, akkor bizony azt is az önkormányzat állja, nem a kórházi káéfté. Ők egyébként gyorsan kötöttek mással hőszolgáltatási szerződéssel.

Nyilvánvaló, hogy a **13-ak által véghez vitt kórházi konszolidáció közel egymilliárdos költsége mellett, több százmilliós terhet hagyott az önkormányzatra**. Emellett már 2008 októberében bebizonyosodott, hogy az átalakulást irányítók optimizmusa hibás volt, hiszen **az új társaságok működése nem került pénzügyi egyensúlyba, havi szinten 10 - 15 millió forintot kellett hozzátenni a kórházi működéshez**.

Szabó Tamás erre a felvetésre **akként reagált, hogy az általam jelzett havi 10-15 millió forintos támogatást várhatóan csak ebben az évben (2008-ban) kell nyújtania az önkormányzatnak a működtetéshez. Hozzátette, elérhető, hogy a következő év végére (2009-re) nullszaldós legyen a működtetés**, abban az esetben, ha az előzetes feltételezésünk szerint a központi finanszírozás összege az ideitől mintegy öt százalékkal magasabb lesz. Ez a várakozás azonban minden alapot nélkülözött, hiszen nyilvánvaló volt, hogy több pénzt nem fog adni az állam, mint korábban. Az Új Néplap igyekezett a végére járni az akkori állításoknak, s kiderítette, hogy 2008. szeptember 30-ig az önkormányzat összesen 277 millió forintot fizetett ki a kórház után a működtetésre, amelyből 184 millió forintot a központi költségvetésből megkapott. 2008-ban a kórház finanszírozására a központi költségvetésből 320 millió forintot vártak. Kiadási oldalon azonban ott várt átutalásra 65 millió forintnyi támogatás, valamint a tagi kölcsön 303 millió forintos összege. A szállítói tartozások kiegyenlítése pedig összességében további mintegy 300 millió forint kiadást jelentett a város számára. A pontos mérleg megvonására csak december 31. után lehet vállalkozni – tájékoztatta a városgazdálkodási osztály vezetője az olvasókat 2008. októberében.

Juhász Dániel 2009. júniusában **akként nyilatkozott, hogy: „nehézségekkel kikövezett, ám sikeres úton jár a kórház”** (jbo.hu). A Jászberényonline tudósítása idézte az alpolgármestert, mint a Jászberényi Egészségügyi Vagyonkezelő Kft. felügyelő bizottságának elnökét, aki elmondta: továbbra is úgy érzi, jó döntést hoztak és ezt az elmúlt időszak eredményei is igazolják. **Sikerült tartani azt az ígéretüket, miszerint az intézmény nem lesz veszteséges, sőt a 2008-as évet mind a Jászberényi Egészségügyi Vagyonkezelő Kft, mind a Szent Erzsébet Kórház Egészségügyi Szolgáltató Nonprofit Kft. nyereséggel zárta**. Az üzemeltető kft-nek 2008-ban 74,6 millió forint, míg a vagyonkezelő kft-nek 1,7 millió forint volt a mérleg szerinti eredménye. Az alpolgármester **felajánlotta, hogy bárkinek szívesen**

segítenek, akit érdekel, hogy hogyan. Tulajdonképpen az elmúlt, nem túl hosszú idő alatt, az intézménybe ölt támogatások súlyát levettük az önkormányzat nyakából, s ugyanakkor a kft-nek köszönhetően teljes rálátása van a városnak a kórház gazdálkodására.

A nyilatkozatot valótlannak tartottam, ezért kifejtettem, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint további önkormányzati támogatásra van szükség a kórház működtetéséhez.

A helyzet ellentmondásosságát növelte, hogy 2010. januárjában kétféle nyilatkozat is megjelent **Szabó Tamástól**, aki időközben a fidesz országgyűlési képviselő-jelöltje lett. A Magyar Nemzetben **azt állította, hogy nincsenek anyagi gondjaik**, néhány nappal **később** viszont az Új Néplapban **már pénztelenségre panaszkodott**: „tavalyról nincs kifizetetlen számlája a kórháznak, de az első számítások alapján várható mintegy 220 millió forintos mínusz mindenképp fejtörésre ad okot”- mondta el újságírói kérdésre az igazgató. Hozzátette: áttekintjük azt, hogy milyen lehetőségek vannak még a kiadások csökkentésére, de az biztosnak tűnik, hogy a kórházat működtető társaság tulajdonosa, **az önkormányzat támogatására szükség lesz.** Ebben az összegben az egyik legjelentősebb tétel a dolgozók 13. havi bérének kifizetése volt. **Újabb százmilliót bepótlást nyújtott az önkormányzat. Ennek ellenére a kórház menedzsmenete a betegellátás területén 2010-február 1-től korlátozásokat vezetett be.** A kórházi vezetők kiemelték, hogy „a jelenlegi rendszert fenntartva további lefaragásokra nincs lehetőség, és amennyiben az önkormányzat a költségvetésben nem tudja pótolni a 260 millió forintot, akkor a szerkezetátalakításról — osztályok bezárásán, különböző tevékenységek feladásán — kell határozni, de azt a döntést is a tulajdonos önkormányzatnak kell meghoznia”. Az Új Néplap érdeklődésére Szabó Tamás elmondta, hogy a kórház nehéz gazdasági helyzetének kialakulásában egyaránt van része a működtetés korábbi átalakításának - önkormányzati intézményből önkormányzati tulajdonú gazdasági társasággá - és a kórház alulfinanszírozásának. Továbbra is fenntartják, hogy ha az átalakuláskor létező finanszírozási rendszert megtartja a kormányzat, ez idő szerint is nullszaldósan tudnának működni. A november 30-i üzleti terv készítésekor például a hiányt 175 millió forintra prognosztizálták, ám két hónap alatt rengeteget változott a finanszírozási környezet.

A betegellátás korlátozása álláspontom szerint elfogadhatatlan volt. Nyilvánvalóan értesíteni kellett volna erről a tulajdonost, aki adott esetben a korlátozás helyett más irányt javasolhatott volna. Kifejtettem, hogy az önkormányzat mindig kész volt segítséget nyújtani - az elmúlt három évben közel egymilliárdot fordítottunk a kórházra - de nem került elénk olyan komoly anyag, amelyből kiderült volna, hogy egy ekkora hiány miből tevődött össze”. **Kértem a kórház vezetését, hogy függesszék fel a betegellátást érintő korlátozó intézkedéseket.**

Hangoztattam, hogy az egészségügyi intézmény átvilágítását végző cég megállapításaiból **kiderült, hogy a megszorítás létszámleépítés nélkül nem jelent megtakarítást, így értelmetlen.** Kifejtettem, hogy **mintegy 200 millió forinttal több a vesztesége az intézmények azzal, hogy gazdasági társaságként és nem önkormányzati intézményként működik.** **Javasoltam, hogy a vagyongazdálkodást végző önkormányzati társaságot szüntessék meg,** hiszen annak működése kizárólag veszteséget jelent.

A képviselők egyetértettek azzal a javaslatommal, hogy a kórházat működtető cégeket át kell világítani. Az ILEX Kft. anyaga **döbbenetes számokat hozott.** Hajnal-Nagy Gábor, a pénzügyi, költségvetési és tulajdonosi bizottság elnöke is leszögezte a kórházi gazdálkodás

kapcsán, hogy nagy összegbéli eltéréseket tapasztaltak tavaly szeptemberben, az előző évi tervhez képest. **Hajnal-Nagy Gábor** idézte a külső szakértő cég megállapítását, miszerint **hibásan tervezett volt a 2009-es esztendő.**

Többször felvetődött, hogy miért van két gazdasági társaság a kórházban. **A két gazdasági társasági modellben rejlő előnyök nehezen használhatók ki ez idő szerint,** de a döntés idején ezt még nem tudhattuk - jelezte Hajnal-Nagy Gábor. A fenntartók növekvő támogatásaival lehetséges a kórházak működése, úgy, mint Jászberényben. **Már látható, hogy 364 millió forintra biztosan szüksége lesz a kórháznak. Fontos, hogy a szakértők javaslatait építsék be a gazdasági társaságok a terveikbe.** Ám az biztos, hogy több százmilliós veszteséget nem tud kigazdálkodni a kórház — összegezte a vizsgálati eredményt Hajnal-Nagy Gábor.

Ekkor is hangoztattam, hogy már az önkormányzati gazdasági társaságok létrehozásakor jeleztem ellenvéleményemet, mostanra pedig már világosan látszik, hogy **az egészségügyi vagyont kezelő társaság működtetése teljesen felesleges pénzkidobás.** Az ILEX átvilágítási anyaga egyértelműen rámutat, hogy **tervezési hibák voltak a 2009-es esztendő előkészítésekor.** A több mint **350 millió forintos hiánynak csak kisebb része, mintegy ötvenmillió forint róható fel külső tényezőknél, a fennmaradó összeg a kórházi vezetés rossz döntései miatt alakult ki.** A kórház egyre több pénzbe kerül, ráadásul még az ellátás színvonala is romlott, hiszen bevezették a várólistákat.

Balogh Béla arra mutatott rá, hogy Juhászék akadályozzák az átvilágítási anyag testületi tárgyalását. Minden bizonnyal azért, mert nem szeretnék a választások előtt, hogy a lakosság nyilvánossága elé kerüljön, hogy valóban milyen gazdálkodás folyik a kórházban. (Az átvilágítás anyagát ugyanis levették napirendről a meghívott szakértők távolléte miatt). Balogh Béla azt is elmondta, hogy **a kórháznak átalakulása óta 950 millió forintos pótlást utalt át, illetve szavazott meg az önkormányzati képviselő testület.** **Az összeg jelentős része nem a központi finanszírozás változásából ered.** „Képviselői felelősségem, hogy azokat a gazdasági folyamatokat, amelyeket nem lehet elfogadni, szóvá tegyem. A felduzzasztott menedzsmentet és **a kikapintható személyes érdekeket is felmutató helyzetet jó lenne letisztítani.** **A menedzsment hozza meg azokat a döntéseket, melyek a veszteséget csökkentik és ezek ne a szolgáltatás minőség romlását idézzék elő.** **Szüntessék meg a pazarló kiadásokat. A képviselő-testület pedig hozzon határozatot a vagyongazdálkodó társaság megszüntetésére** „ - sürgetett határozott lépéseket a kórház ügyében Balogh Béla.

Balogh Béla szerint a kórháziak a tényállítások mellé mindig találnak egy ellen-tényállítást: „Amikor például azt mondjuk, hogy szervezési hibák vannak, akkor azt válaszolják, hogy információhiányos a környezet és nincs adatbázisuk. Mondja ezt olyan ember, aki tizenéve ott van a kórház vezetésében. Amikor azt mondjuk, hogy nincsenek számlák lekönyvelve, akkor azt mondják, hogy állunk egy vizsgálat elé. De az persze időbe telik... Amikor azt mondjuk, hogy januárban még adósságmentes és veszteségmentes volt a kórház, rá másfél hónapra pedig megszorító intézkedéseket kellett bevezetni, igyekeznek minden mással elterelni a figyelmet erről a paradoxonról? Amikor elfoglalták a kórházat a fideszesek, azt ígérték, hogy ha majd ők csinálják, egyenesbe kerül a gazdálkodás. Most viszont már mást magyaráznak, arra találnak ki különböző érveket, hogy mivel indokolják a folyamatos támogatási igényeket. Először még nem tudták eldönteni, hogy sikerpropagandát csináljanak a kórházból, vagy az egyre inkább látszó problémák miatt a felelősséget a kormányra hárítsák, most pedig már inkább hallgatnának. Ha jól menne a kórház, akkor biztos, hogy a kampányuk középpontjává

tették volna, de inkább azt mondták, hogy hallgassunk, ne beszéljünk róla. Ha semmi más, hát ez aztán valóban óriási felkiáltó jel”.

Ahogy Balogh Béla rámutatott a kórház vezetői a gazdasági nehézségeket legtöbbször a külső körülményekre, és főként a kormányzatra hárították, ugyanakkor nem fejtették ki, hogy az elmúlt nyolc évben a kormányzat különféle módokon támogatta az intézményt. Ezekről a HVG az alábbiakat írta:

„Viszonylag kis vérvesztéssel úszta meg a 2007-es struktúraváltást a jászberényi Szent Erzsébet Kórház. Aktív ágyainak száma 255-ről 200-ra csökkent, a krónikus ellátást szolgálóké viszont, 112-re emelkedve, csaknem megháromszorozódott. A 90 ezer jászszági lakos gyógyításáért felelős intézmény az elmúlt tíz évben **kétszer kapott nagyobb összegű címzett állami támogatást**, ezekből az ezredfordulóra sebészeti tömb épült, tavaly pedig a belgyógyászati részleg felújítása fejeződött be. A **költségvetési pénzhez a város is hozzájárult**: az eredetileg tervezettnél drágábbra sikeredett, 2008-ban befejeződött, 1,2 milliárd forint összértékű felújításhoz mintegy **370 millió forinttal járult hozzá**. Összességében **2002-től az önkormányzat közel 900 millió forinttal, a központi költségvetés pedig 1 milliárddal támogatta a Szent Erzsébetet**, ám mindez nem volt elegendő ahhoz, hogy valóban korszerű tömbkórház jöjjön létre Jászberényben. Az intézmény bevételei 2007-ben érték el a mélypontot: az előző évinél 90 millió forinttal kevesebből, 1,8 milliárd forintból kellett gazdálkodnia. A múlt év első felében (2008), amikor már zajlottak az előkészületek a Szent Erzsébet gazdasági társasággá alakítására, az intézmény lejárt adósságának összege megközelítette a 140 millió forintot. (Forrás: hvg.hu 2009.március).”

A fentiek után nyilvánvaló lehet az a megállapítás, hogy **az elmúlt 4-8 évben a kórház jelentős állami és önkormányzati forráshoz jutott. A konszolidáció és az új vezetés azonban nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket a képviselő-testület által kitűzött célokat nem érték el. Az új kórházi modell továbbra sem önfenntartó, folyamatos önkormányzati bepótlásokra szorul növekvő várólisták, azaz csökkenő szolgáltatási színvonal mellett, miközben a tulajdonosi testület „kórházi hatásköre” a folyamatok irányítására jelentősen csökkent. Az új testületnek hathatós lépéseket kell majd tennie az örökül hagyott problémák megfelelő kezelésére.**